

OBSAH

1. Úvod	6
2. Pojem průmyslových práv.....	8
3. Mnohostranné mezinárodní úmluvy v oblasti průmyslových práv	12
3.1 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví	13
4. Právní úprava průmyslových práv v České republice.....	17
4.1 Ochrana vynálezů a zlepšovacích návrhů	17
4.2 Ochrana biotechnologických vynálezů	18
4.3 Ochrana topografie polovodičových výrobků	19
4.4 Ochrana užitečných vzorů	20
4.5 Ochrana průmyslových vzorů	21
4.6 Ochrana práv k odrůdám rostlin	22
4.7 Ochrana ochranných známek	24
4.8 Ochrana označení původu a zeměpisného označení	26
4.9 Ochrana obchodní firmy, obchodního tajemství a know how	27
4.10 Patentoví zástupci	28
5. Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.	29
6. Vymáhání průmyslových práv.	33
6.1 Veřejnoprávní ochrana a vymáhání průmyslových práv	33
6.1.1 Ochrana dle trestního zákoníku	33
6.1.2 Ochrana při řízení před celními orgány	37
6.1.3 Ochrana při řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví	40
6.2 Soukromoprávní ochrana a vymáhání průmyslových práv	42
6.2.1 Průmyslová práva při nekalé soutěži	42
6.2.2 Průmyslová práva při soudním řízení	52

7. Průmyslová práva v Evropské unii.....	57
7.1 Směrnice a Nařízení.....	57
7.2 Judikatura Soudního dvoru	62
8. Závěr.....	65
9. Resumé	67
10. Literatura	68
10.1 Monografie	68
10.2 Právní předpisy	69
10.3 Mezinárodní smlouvy	70
10.4 Judikatura.....	71
10.4.1 Tuzemská judikatura.....	71
10.4.2 Zahraniční judikatura.....	71

1. Úvod

Jako téma diplomové práce jsem si vybral téma vymáhání průmyslových práv. V současné době se jedná o problematiku celosvětové úrovně a vlastní porušování průmyslových práv narušuje jednu ze základních oblastí Evropské unie a to vnitřní trh. Porušování průmyslových práv na mezistátní a národní úrovni způsobuje značné škody nejen vlastníkům příslušných průmyslových práv, ale i způsobuje škody spotřebitelům a dále taktéž příslušným státům s ohledem na ztížený výběr povinných plateb.

Cílem práce bude nutné rozebrat problematiku vymáhání průmyslových práv z pohledu předpisů, které tuto problematiku upravují na národní úrovni. Velmi obecně bude nutné vymezit, jaké předpisy v České republice upravují problematiku průmyslových práv, bude se jednat o práva k vynálezům, k zlepšovacím návrhům, dále o práva k odrůdám rostlin, dále práva k topografii polovodičových výrobků, dále o práva k užitným a k průmyslovým vzorům, dále o práva k označení původu a zeměpisného označení, dále o práva k ochranným známkám, práva k biotechnologickým vynálezům a taktéž o práva k obchodní firmě, obchodnímu tajemství a know how. Velmi nutné bude rozebrat i zákon o vymáhání průmyslových práv včetně velmi obecného popisu činnosti patentových zástupců a činnosti Úřadu průmyslového vlastnictví. V této části bude nutné určit vztah na příslušné mezinárodní úmluvy a dále určit vztah těchto předpisů k legislativním aktům Evropské unie.

Nejdůležitější část práce se bude zabývat vlastním vymáháním průmyslových práv a to na základě veřejnoprávní ochrany a vymáhání průmyslových práv pomocí řízení před orgány činnými v trestním řízení s tím, že bude nutné i vymezit jaké trestné činy postihují případně porušení průmyslových práva. Dále bude nutné se zabývat veřejnoprávní ochranou průmyslových práv při řízení před celními orgány a taktéž na základě řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví s cílem určit jakým způsobem se poškozený může domáhat ochrany a případného zadostiučinění. Dále tato nejdůležitější část práce se bude zabývat vymáháním průmyslových práv na základě soukromoprávní ochrany a to s ohledem na skutkové podstaty nekalé soutěže dle obchodního práva a dále postupem dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu při řízení před soudem.

Smyslem předmětné práce bude nutné obecně zhodnotit zadané téma z pohledu mezinárodních úmluv a to z hlediska mezinárodních úmluv, ke kterým Česká republika přistoupila. V této části bude nutné zmínit Úmluvu o zřízení světové organizace duševního vlastnictví, dále Pařížskou úmluvu na ochranu průmyslového vlastnictví a dále taktéž velmi důležitou Madridskou dohodu o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek a případně velmi obecně bude nutné zmínit další důležité úmluvy.

Vymáhání průmyslových práv je taktéž upraveno řadou předpisů Evropské unie, a proto bude nutné se soustředit i na příslušné legislativní akty Rady, Komise a Evropského parlamentu Evropské unie, jedná se zejména o Směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES, o dodržování práv duševního vlastnictví, dále Nařízení Rady č. 6/2002/ES, o (průmyslových) vzorech Společenství, dále například Směrnice Rady č. 89/104/EHS, První směrnice, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách.

V práci taktéž bude nutné rozebrat příslušnou judikaturu a to na národní úrovni vyhledáním příslušných rozhodnutí krajských soudů, Vrchních soudů a taktéž Nejvyššího soudu a dále bude nutné rozebrat i významná soudní rozhodnutí Soudního dvoru.

2. Pojem průmyslových práv

Ochrana a vymáhání průmyslových práv v České republice se opírá o Listinu základních práv a svobod, podle níž jsou práva k výsledkům tvůrčí duševní činnosti chráněna zákonem.¹ Základem ochrany průmyslových práv je rozdělení průmyslových práv do hlavních oblastí se společnými charakteristikami povahy těchto práv a to:

- práva k výsledkům tvůrčí činnosti,
- práva na označení,
- jiná průmyslová práva.²

Práva k výsledkům tvůrčí činnosti se vztahují na ochranu: vynálezů, biotechnologických vynálezů, užitných vzorů, průmyslových vzorů, topografie polovodičových výrobků a odrůd rostlin. Práva k výsledkům tvůrčí činnosti jsou výlučně absolutními právy, které působí proti všem. Poskytování ochrany výsledkům tvůrčí činnosti je založeno na veřejnoprávní ochraně registrace práv v příslušných rejstřících vedených správním úřadem. Tato osobně-majetková práva jsou převoditelná a ponechána k licenčnímu využití. Předměty těchto práv požívají ochrany na základě mezinárodních dohod uzavřených v rámci Světové organizace duševního vlastnictví a Světové obchodní organizace.³

Práva na označení jsou zahrnuta v právních předpisech obsahujících pravidla ochrany obchodní firmy, ochranných známek, označení původu a zeměpisných označení, olympijských symbolik, znaku a názvu Červený kříž. Práva na označení mají jiný způsob ochrany. Obchodní firma má svojí ochranu v souvislosti se zápisem podnikatele do obchodního rejstříku vedeného příslušným rejstříkovým soudem. Ochranné známky se nacházejí pod ochranou veřejnoprávní jako obchodní firma, ale na základě registrace

---

¹ Článek 34, Listina základních práv a svobod.

² ELIÁŠ, K., J. BEJČEK, P. HAJN a J. JEŽEK. *Kurs obchodního práva, Soutěžní právo*, Vyd. 4. Praha: C.H. Beck, 2004, strana 531.

³ Kompletní text těchto mezinárodních dohod je uveden v publikaci - Úřad průmyslového vlastnictví. *Mezinárodní smlouvy na ochranu průmyslového vlastnictví*, Vyd. 2. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2002.

v příslušných rejstřících vedených správním úřadem. Tato práva jsou volně převoditelná. Práva na označení nejsou absolutní práva. Na ochranu obchodní firmy, ochranných známek, označení původu a zeměpisných označení se vztahuje úprava v mezinárodních úmluvách stejně jako u patentů a vzorů.

Dále jiná práva průmyslového vlastnictví jsou obchodní tajemství,⁴ know-how, zlepšovací návrhy, goodwill.

Smlouva o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví,⁵ podepsaná ve Stockholmu 14. července 1967 vysvětluje pojem práva duševního vlastnictví:

- k literárním, uměleckým a vědeckým dílům (práva autorská), jedná se o jedinečný výsledek tvůrčí činnosti autora, které je vyjádřeno trvale nebo dočasně v jakékoliv objektivně vnímatelné podobě, včetně podoby elektronické bez ohledu na rozsah, účel nebo význam a za dílo se považuje počítačový program, dále databáze, dále sborník (např. časopis, encyklopedie), fotografické dílo, tvůrčí zpracování jiného díla (např. překlad díla do jiného jazyka) a toto dílo je zejména vyjádřeno slovesně řečí nebo písmem, dále hudební, dramatické a hudebně dramatické, choreografické a pantomimické, dále fotografické a dílo vyjádřené podobným postupem, audiovizuální (kinematografické), výtvarné (malířské, grafické a sochařské), architektonické (i dílo urbanistické), užitého umění a dílo kartografické,
- k výkonům výkonných umělců, zvukovým záznamům a rozhlasovému vysílání (práva související s právem autorským), jedná se o práva výkonných umělců (výkony herce, zpěváka, hudebníka, tanečníka, dirigenta, sbormistra, režiséra, případně další osoby, která uskutečňuje tyto činnosti), dále práva výrobce zvukového a zvukově obrazového

---

⁴ § 17 až 20 obchodního zákoníku, přičemž obchodní tajemství tvoří podstatnou nehmotnou složku podniku a jedná se o obchodní (netvůrčí) právo průmyslového vlastnictví k právům náležejícím k podniku a podnikatel má absolutní právo, chráněné vůči všem třetím osobám.

⁵ Světová organizace duševního vlastnictví - World Intellectual Property Organization (WIPO).

záznamu (záznam zvuku výkonu výkonného umělce, který je vnímatelný výlučně sluchem), dále právo rozhlasového a televizního vysílatele (jako právo osoby uskutečňovat šíření zvuků nebo obrazů a jejich příjem veřejností),

- k vědeckým objevům,
- k vynálezům ze všech oblastí lidské činnosti, dále k průmyslovým vzorům a modelům, k ochranným známkám zboží a služeb, jakož i k obchodním jménům a obchodním názvům (práva průmyslová),
- na ochranu proti nekalé soutěži a všechna ostatní práva vztahující se k duševní činnosti v průmyslové, vědecké, literární a umělecké činnosti.

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví,⁶ uvádí co je předmětem průmyslového vlastnictví. Jedná se o:

- patenty na vynálezy, přičemž patent se uděluje na vynálezy, které jsou celosvětově nové, dále jsou výsledkem vynálezecké činnosti a jsou průmyslově využitelné. Řízení o udělení patentu je zahájeno podáním přihlášky vynálezu na příslušném formuláři s uvedením původce vynálezu, dále popisu vynálezu. Tento formulář je podán u Úřadu průmyslového vlastnictví. Účinky udělení patentu nastávají, pokud Úřad průmyslového vlastnictví oznámí ve Věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví oznámení o udělení patentu. Na základě udělení patentu má majitel výlučné právo využívat vynález a poskytnout souhlas (licenci) k využívání jiným osobám, nebo dokonce patent na ně převést. Ovšem tyto práva nikdo nesmí užívat bez souhlasu majitele,
- užitné vzory,
- průmyslové vzory nebo modely,
- tovární nebo obchodní známky a známky služeb,
- obchodní jméno,
- údaje o provenienci zboží nebo označení jeho původu.

---

⁶ Článek 1, Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883.

Dále na základě rozvoje vědy a techniky se zahrnují mezi předměty průmyslového vlastnictví i práva k topografiím polovodičových výrobků a práva k biotechnologickým vynálezům. V pojmu průmyslové vlastnictví je nejen odvětví vlastního průmyslu, ale i další odvětví jako je obchod, zemědělství, těžařský průmysl, dále výroby umělého i přirozeného zboží. A s ohledem na tyto skutečnosti jsou předmětem průmyslového vlastnictví i biotechnologie, nové odrůdy rostlin a v některých zemích i nová plemena zvířat.

3. **Mnohostranné mezinárodní úmluvy v oblasti průmyslových práv**

Velmi důležitou úmluvou je Úmluva o zřízení světové organizace duševního vlastnictví, která byla podepsána ve Stockholmu dne 14. července 1967.⁷ Předmětná úmluva podporuje přijetí opatření na ochranu duševního vlastnictví. Dále podporuje uzavírání dalších mezinárodních úmluv k ochraně průmyslového vlastnictví. Svoji činnost uskutečňuje prostřednictvím svých orgánů, kterými jsou Valné shromáždění, dále Konference, dále Koordinační výbor a Mezinárodní úřad.

Další velmi významnou úmluvou je Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883.⁸ Předmětná úmluva chrání průmyslové vlastnictví a úmluvu dosud uznalo 170 států.⁹ V rámci této úmluvy jsou členské státy povinny zajistit svým příslušníkům ochranu proti nekalé soutěži.

Taktéž je třeba zmínit Smlouvu o ochraně duševního vlastnictví u integrovaných obvodů, která byla přijata dne 26. května 1989 ve Washingtonu. U ochrany integrovaných obvodů je nutné, aby každá smluvní strana zajistila fyzickým a právnickým osobám, které jsou příslušníky jiných smluvních států, stejné zacházení jako poskytuje svým vlastním příslušníkům. Na základě této smlouvy jsou smluvní státy povinny zajistit na celém svém území ochranu duševního vlastnictví integrovaných obvodů a to prostřednictvím přijatých zvláštních právních předpisů o ochraně integrovaných obvodů.¹⁰

---

⁷ V tehdejší Československu byla úmluva vyhlášena pod stále platnou Vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 69/1975 Sb..

⁸ Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví byla v tehdejší Československu vyhlášena Vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 64/1975 Sb..

⁹ JAKL, Ladislav a Václav JANSKA. *Úvod do systému právní ochrany průmyslového vlastnictví*, Vyd. 2. Praha: Metropolitní univerzita Praha, 2010, strana 59.

¹⁰ Článek 4, Smlouva o ochraně duševního vlastnictví u integrovaných obvodů.

Významný je dále ženevský akt Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, který byl přijat v Ženevě dne 2. července 1999. Tato mezinárodní dohoda upravuje možnost podání mezinárodní přihlášky k zápisu průmyslového vzoru k Mezinárodnímu úřadu. Na základě následného zápisu má tento mezinárodní zápis stejnou ochranu a účinky jako ochrana průmyslového vzoru v každém členském státě.

Významnou úmluvou je Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, která byla uzavřena dne 14. dubna 1891. Tato úmluva umožnila příslušníkům smluvních stran zajistit ochranu ochranných známek v jejich vlastnictví tím, že je přihlásí u Mezinárodního úřadu průmyslového vlastnictví.¹¹ Pokud tedy předmětný Mezinárodní úřad průmyslového vlastnictví uskuteční zápis, tak bude zapsaná známka chráněna tak, jako kdyby byla zapsána v příslušném rejstříku státu, který je stranou úmluvy.

3.1 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví¹²

Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS)¹³ vychází ze zásady národního zacházení, která zaručuje, že každý stát poskytne občanům ostatních států neméně příznivé zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním občanům týkající se ochrany duševního vlastnictví.¹⁴ Dále vychází ze zásady zacházení podle

---

¹¹ Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek byla vyhlášena v tehdejším Československu Vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 65/1975 Sb..

¹² Je spravována Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO) World Intellectual Property Organization.

¹³ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS) je publikována sdělením Ministerstva zahraničních věcí pod č. 191/1995 Sb..

¹⁴ Jednotlivé cíle Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS) jsou v rámci Evropské unie chráněny Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví a v rámci právního řádu České republiky je tato ochrana provedena zákonem č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a o změně zákonů na ochranu průmyslového vlastnictví (zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví).

nejvyšších výhod, která zaručuje, že pokud bude jakákoliv výhoda, přednost, výsada nebo osvobození přiznána státem občanům kterékoli jiné země, tak tato výhoda bude přiznána ihned a bezpodmínečně občanům všech ostatních států, které jsou členy podle této dohody. Dohoda potvrzuje Bernskou úmluvu (1971), dále uznává ochranu počítačovým programům (dokonce již ve zdrojovém nebo strojovém kódu) tak, že budou chráněny jako literární díla podle Bernské úmluvy (1971). Dohoda uznává ochranu autorskému právu (kromě počítačových programů dále kinematografickým dílům, autorům a jejich právními nástupci), dále ochranu výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových a televizních organizací, dále ochranu ochranným známkám, zeměpisným označením, průmyslovým vzorům, patentům a topografií integrovaných obvodů. Dále dohoda uznává ochranu komerčním informacím, které nejsou přístupné pro ostatní a osoby, které je mají ve své moci mají zájem a i podle toho se chovají, aby tyto informace byly udrženy v tajnosti.

Dohoda v části III upravuje prostředky k dodržování práv k duševnímu vlastnictví. Podle ustanovení této dohody musí právní řády jednotlivých států obsahovat příslušné prostředky k dodržování práv, chráněných touto dohodou a to tak, že musí zajistit účinné prostředky vůči tomu, kdo porušuje práva k duševnímu vlastnictví. Právní řády musí současně zajistit opatření, které mají napravit a zabránit předmětnému porušení. Prostředky musí být spravedlivé a nestranné. Tyto prostředky budou realizovány způsobem - rozhodnutím a přednostně v písemné formě s řádným odůvodněním. Případné řízení bude vedeno bez průtahů. Rozhodnutí v závěru tohoto řízení bude založené výhradně na důkazech, ke kterým se jednotlivé strany mohou vyjádřit. Konečná rozhodnutí budou přezkoumána na základě žádosti zúčastněných stran.

Strany této dohody zajistí vlastníkům práv, aby mohli využít občanskoprávní soudní řízení¹⁵ při ochraně práv k duševnímu vlastnictví. V průběhu řízení mají strany právo na možnost být zastoupeny nezávislým právním zástupcem. Řízení nebude ukládat nadměrné

---

¹⁵ Aktivní legitimaci k podání žaloby a jaké nároky mohou tyto subjekty požadovat jsou v českém právním řádu uvedeny v § 53 a § 54 obchodního zákoníku.

tíživé požadavky na osobní účast strany sporu, přičemž budou chráněny důvěrné informace tak, aby jejich ochrana nebyla v rozporu s ústavními předpisy.

Pokud jedna ze stran předloží při tomto řízení přiměřeně dostupné důkazy, které zdůvodňují její nároky a které se nacházejí u protistrany, tak mohou soudní orgány nařídit, aby tyto důkazy byly protistranou předloženy, pokud tím nebude narušena ochrana důvěrných informací. Pokud druhá strana toto neumožní, poté co jí bude poskytnuta přiměřená lhůta, tak může soudní orgán provést předběžné a konečné rozhodnutí, které postihuje odmítnutí přístupu k těmto informacím.

Soudní orgány států dohody mají na základě dohody pravomoc nařídit upuštění od porušování práv k duševnímu vlastnictví tím, že mimo jiné zabraňují do obchodní sítě propuštění dováženého zboží, které porušuje práva k duševnímu vlastnictví. Na základě tohoto porušení práv může soudní orgán uložit opatření k zaplacení náhrady.¹⁶

Soudní orgány mohou nařídit tomu, kdo porušil právo k duševnímu tajemství náhradu škody majiteli práv, který byl poškozen vědomým jednáním rušitele.¹⁷ Soudní orgány mohou nařídit porušovateli, aby zaplatil majiteli práv výdaje zejména jako odměnu právnímu zástupci. Pokud rušitel porušil práva k duševnímu vlastnictví nevědomě, tak může soudní orgán v odůvodněných případech nařídit vymáhání zisku a náhrady škody.

S ohledem na odstrašující prostředek proti porušování práv k duševnímu vlastnictví mohou soudní orgány nařídit, aby porušující zboží bylo odstraněno z obchodní sítě a aby bylo zničeno. Soudní orgány dále taktéž mohou nařídit, aby materiál a nástroje, které byly převážně využívány k vytvoření porušujícího zboží, byly bez náhrady odstraněny z obchodní

---

¹⁶ Zákon o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví.

¹⁷ Článek 45, Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS).

sítě takovým způsobem, aby se odstranilo nebezpečí porušování práv k duševnímu vlastnictví. Tato opatření musí být přiměřená závažnosti nezákonného jednání a případným nařízením k nápravě.

Článek 50 upravuje prozatímní opatření, které mohou nařídit soudní orgány jednotlivých členských států. Prozatímní opatření je možno nařídit, aby bylo možno zabránit porušování práv k duševnímu vlastnictví a zvláště zabránit propuštění zboží do obchodní sítě, dále z důvodu nutnosti zajistit příslušný důkaz o porušení těchto práv. Tato opatření je možno provést i bez vědomí druhé strany s tím, že tato strana musí být bezodkladně vyrozuměna o těchto opatřeních nejpozději po jejich provedení.

Na základě článku 51 mohou příslušné celní orgány přerušit řízení o propuštění dovezeného zboží, které porušuje práva k duševnímu vlastnictví (zboží, které je označeno padělanou ochrannou známkou nebo zboží porušující autorské právo).

Členům dohody je dále uloženo, aby úmyslné padělání ochranné známky nebo porušení autorského práva bylo postihováno tresty na základě trestního řízení. V rámci trestního řízení je možno ukládat trest odnětí svobody anebo peněžité pokuty. V určitých specifických případech bude možno rozhodnout o zabavení a zničení nejen zboží, které porušuje práva k průmyslovému vlastnictví, ale i materiálů a nástrojů, které byly využity při páčání trestné činnosti.

4. Právní úprava průmyslových práv v České republice

4.1 Ochrana vynálezů a zlepšovacích návrhů

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích upravuje tzv. patentovatelnost vynálezů s tím, že patenty se udělují na vynálezy, které jsou nové (novost), jsou výsledkem „vynálezecké činnosti“ a jsou „průmyslově využitelné“. Patenty se neudělují na vynálezy, jejichž využití by se přičilo veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.

Právo na patent má ten, kdo jej vytvořil vlastní tvůrčí činností včetně jeho právního nástupce. Ten, kdo se na základě řízení, po podání patentové přihlášky u Úřadu průmyslového vlastnictví stane majitelem patentu, tak má právo výlučně vynález využívat. Majitel má dále právo poskytnout souhlas k využívání vynálezu třetím osobám, nebo může právo k patentu převést na třetí osobu.

Úřad průmyslového vlastnictví zruší patent mimo jiné za podmínky, kdy majitel patentu nemá právo k patentu.¹⁸ Zrušení patentu provede Úřad průmyslového vlastnictví na návrh oprávněné osoby. Oprávněná osoba je osoba, která je tzv. původcem vynálezu na základě soudního rozhodnutí nebo na základě správního rozhodnutí.

Patent se udělí na základě podané přihlášky vynálezu u Úřadu průmyslového vlastnictví. Pokud je podaná přihláška a není o této přihlášce zatím rozhodnuto, a u příslušného soudu je zahájeno řízení ve sporu o právo na patent, tak Úřad průmyslového vlastnictví řízení o přihlášce přerušuje. Pokud soud rozhodne, že původcem vynálezu je jiná osoba než uvedená v přihlášce vynálezu, tak Úřad průmyslového vlastnictví přepíše přihlášku

---

¹⁸ Pokud nemá majitel patentu právo k patentu, pak není tzv. původcem vynálezu – tedy není tím, kdo jej vytvořil vlastní činností (právo na patent má ale právní nástupce původce), tak jak to vyplývá z § 8 odst. 2 zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

vynálezu, případně přímo patent na osobu uvedenou v tomto soudním rozhodnutí. Totéž se vztahuje na možnost, kdy rozhodne příslušný orgán ve sporu o právo na patent tak, že právo na patent přísluší jiné osobě.

Úřad průmyslového vlastnictví provede tzv. předběžný průzkum přihlášky vynálezu, ve kterém zkoumá, zda přihláška splňuje zákonné podmínky (novost, výsledek vynálezecké činnosti, dále zda vynález je průmyslově využitelný, zaplacení správního poplatku). Pokud tyto podmínky nejsou splněny, tak Úřad průmyslového vlastnictví zastaví řízení o přihlášce vynálezu. Následně je proveden tzv. úplný průzkum přihlášky vynálezu.

Zákon dále upravuje ochranu práv z patentů.¹⁹ Tato ochrana je uskutečněna tak, že v případě neoprávněného zásahu do práv patentu se může poškozený domáhat, aby rušení práva bylo zakázáno a aby následky porušení byly odstraněny. Pokud tímto zásahem způsobil rušitel škodu, tak má poškozený právo na náhradu této škody. Nahrazuje se jak skutečná škoda, tak ušlý zisk. Pokud tímto zásahem vznikla i nemajetková újma, tak má poškozený právo na přiměřené zadostiučinění, které může být i v peněžité formě.

4.2 Ochrana biotechnologických vynálezů

Příslušná právní úprava uvádí, že biotechnologické vynálezy²⁰ jsou patentovatelné, pokud se týkají biologického materiálu, který je izolován ze svého přirozeného prostředí nebo vyráběn technickým postupem. A dále pokud se týkají rostlin, zvířat nebo mikrobiologického nebo jiného technického postupu.

---

¹⁹ § 75 zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

²⁰ § 2 zákona o ochraně biotechnologických vynálezů.

Patenty se v žádném případě nesmí udělit pokud se jedná o vynálezy, jejichž obchodní využití by se přičilo veřejnému pořádku nebo dobrým mravům -např. klonování lidských bytostí, dále se v žádném případě nesmí udělit patent na lidské tělo a dále na odrůdy rostlin nebo plemene. Zákon toto omezení definuje jako tzv. „výluku z patentovatelnosti“.

Pro řízení o přihlášce vynálezu a její náležitosti a pro patent na vynález, který sestává z biologického materiálu, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

4.3 Ochrana topografie polovodičových výrobků

Pokud majitel topografie požaduje ochranu topografie polovodičových výrobků²¹ tak musí podat písemnou přihlášku topografie u Úřadu průmyslového vlastnictví. Přihláška musí mimo jiné obsahovat označení, že jde o žádost o zápis do rejstříku topografií s uvedením názvu topografií, dále identifikace topografie a identifikace polovodičového výrobku, datum prvního využití topografie a doklad o nabytí práva na ochranu topografie.

Pokud přihláška splňuje stanovené podmínky, tak Úřad průmyslového vlastnictví zapíše předmětnou topografii do rejstříku. Přihlašovatel obdrží osvědčení o zápisu topografie do rejstříku. Zápis topografie je oznámen ve Věstníku Úřadu průmyslového vlastnictví. Pokud přihláška neodpovídá uvedeným požadavkům, tak na základě výzvy přihlašovatel nedostatky odstraní.

Ochrana majitele topografie polovodičových výrobků je vyjádřena tím, že bez jeho souhlasu nikdo nesmí tuto topografii reprodukovat, nikdo nesmí bez tohoto souhlasu vyrábět

---

²¹ Aby mohly být chráněny topografie polovodičových výrobků tak musí být „ výsledkem tvůrčí činnosti původce a které nejsou v průmyslu polovodičových výrobků běžné.“ tak, jak to vyplývá z § 1 zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků.

polovodičový výrobek, ve kterém je chráněná topografie obsažena, dále nikdo nesmí obchodně využívat tuto topografii nebo vlastní polovodičový výrobek, který obsahuje chráněnou topografii. Tuto ochranu lze však uplatnit až po zápisu topografie do předmětného rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví.

Úřad průmyslového vlastnictví odejme, na návrh třetí osoby, ochranu majiteli zapsané topografie pokud je z rozhodnutí soudu zjištěno, že majiteli původně zapsané topografie právo na ochranu zapsané topografie nepříslušelo.²² Návrh na odnětí ochrany je oprávněna podat osoba, které podle rozhodnutí soudu přísluší právo na ochranu topografie, nebo její právní nástupce. Tento návrh může podat i osoba, které přísluší právo na ochranu topografie, ale za podmínky, že tento návrh je podán do 1 měsíce od pravomocného rozhodnutí soudu.

4.4 Ochrana užitných vzorů

Zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech chrání užitnými vzory technická řešení, která jsou nová, přesahující rámec pouhé odborné dovednosti a jsou průmyslově využitelná. Právo na ochranu užitného vzoru má ten, kdo jej vytvořil vlastní tvořivou prací, ale i jeho právní nástupce.

Aby užitný vzor byl zapsán do příslušného rejstříku, musí být podána písemná přihláška užitného vzoru u Úřadu průmyslového vlastnictví. Přihláška musí mimo jiné obsahovat žádost o zápis do rejstříku užitných vzorů s uvedením názvu užitného vzoru a dále musí být v přihlášce uvedeno, kdo jej vytvořil vlastní tvořivou prací.

Majitel užitného vzoru je oprávněn poskytnout souhlas k využívání technického řešení chráněného užitným vzorem (licence) jiným osobám, nebo na ně užitný vzor převést. Bez souhlasu majitele užitného vzoru nikdo nesmí technické řešení chráněné užitným vzorem při své hospodářské činnosti vyrábět, uvádět do oběhu nebo upotřebit.

---

²² § 15 odst. 1 zákona o ochraně topografií polovodičových výrobků.

Úřad průmyslového vlastnictví odejme užitný vzor majiteli, jestliže na základě pravomocného rozhodnutí soudu zjistí, že mu právo na užitný vzor nepříslušelo.²³ Návrh může podat jen osoba, které dle rozhodnutí soudu přísluší právo na ochranu užitého vzoru. Aby byl v příslušném rejstříku zapsán správný majitel dle pravomocného rozhodnutí soudu, tak musí správný majitel podat návrh na zápis této osoby do jednoho měsíce od pravomocného rozhodnutí soudu. Pokud tak neučiní, tak Úřad průmyslového vlastnictví provede výmaz užitého vzoru z rejstříku z moci úřední.

4.5 Ochrana průmyslových vzorů

Průmyslové vzory jsou upraveny zákonem č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.²⁴

Jakékoliv spory o určení práva na průmyslový vzor rozhodují soudy. Žalobu na určení oprávněného přihlašovatele, případně vlastníka zapsaného průmyslového vzoru lze podat do 2 let od zápisu průmyslového vzoru do rejstříku. Pokud přihlašovatel nejednal v dobré víře, tak může být žaloba na určení oprávněného přihlašovatele podána bez ohledu na tuto lhůtu.

Pokud ten kdo průmyslový vzor vytvořil nebo jeho právní zástupce není zapsán jako vlastník zapsaného průmyslového vzoru, tak Úřad průmyslového vlastnictví na základě návrhu třetí osoby odejme ochranu již zapsaného vlastníka průmyslového vzoru. Tento návrh na odejmutí ochrany může podat pouze osoba, které podle rozhodnutí soudu přísluší právo k průmyslovému vzoru. Na návrh osoby, které přísluší právo na ochranu průmyslového vzoru, je zapsán jako skutečný vlastník průmyslového vzoru.

---

²³ § 19 odst. 1 zákona o ochraně průmyslových vzorů.

²⁴ Aby průmyslový vzor měl způsobilost mít ochranu musí být nový a musí mít individuální povahu. Průmyslový vzor je definován jako vzhled výrobku nebo jeho části. Úřad průmyslového vlastnictví nezapiše průmyslový vzor, který je v rozporu se zásadami veřejného pořádku nebo s dobrými mravy.

Zápis průmyslového vzoru poskytuje jeho vlastníku výlučné právo užívat průmyslový vzor. Vlastník může souhlasit s užíváním průmyslového vzoru jinými osobami nebo na ně právo průmyslových vzorů převést.

Průmyslový vzor je Úřadem průmyslového vlastnictví vymazán z předmětného rejstříku mimo jiné na základě návrhu na výmaz, podaného osobou, která na základě rozhodnutí soudu má právo na podání přihlášky průmyslového vzoru a dále osobou jejíž práva jsou dotčena. Může dojít i k výmazu pokud návrhovač prokáže právní zájem.

Práva z průmyslového vzoru se mohou převést na jinou osobu písemnou smlouvou, která nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do rejstříku průmyslových vzorů.

4.6 Ochrana práv k odrůdám rostlin

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin vymezuje ochranná práva k odrůdám rostlin, pokud splňují podmínky novosti, odlišnosti, uniformity a stálosti.²⁵

K podání žádosti o udělení ochranných práv k odrůdě je oprávněn šlechtitel, který je občanem České republiky nebo jiného členského státu nebo osoba usazená na území České republiky. Žádost musí obsahovat jméno a adresu žadatele, dále latinský a český název druhu, údaje o všech předchozích žádostech o udělení ochranných práv v souvislosti s touto odrůdou, návrh názvu odrůdy, popis odrůdy.

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský uveřejní ve Věstníku Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského oznámení o podaných žádostech s tím, že kdokoliv může u Ústavu podat námitky proti podané žádosti nejpozději do vydání rozhodnutí,

---

²⁵ § 3 odst. 2 zákona o ochraně práv k odrůdám.

nebo proti návrhu názvu odrůdy nejpozději do 3 měsíců od jeho uveřejnění ve Věstníku. Písemné námitky se mohou podat jen z důvodu, pokud odrůda nesplňuje podmínky novosti, odlišnosti nebo uniformity. Tyto námitky musí obsahovat identifikaci předmětu námitky, dále odůvodnění uplatněné námitky a doložení důkazů.

Držitel šlechtitelských práv má výlučné právo k využívání chráněné odrůdy na území České republiky, které spočívá v oprávnění nakládat s rozmnožovacím materiálem této odrůdy. Držitel šlechtitelských práv může poskytnout souhlas s využíváním chráněné odrůdy jiné osobě a tento souhlas se poskytuje písemnou smlouvou, která musí obsahovat ujednání o ceně.

Dále pokud vyjde dodatečně najevo, že v době vydání šlechtitelského osvědčení, kterým byla pravomocně udělena ochranná práva, nebyly splněny podmínky pro jejich udělení, tak Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský zruší šlechtitelské osvědčení a na udělená ochranná práva se hledí jako by nebyla udělena.

Vymáhat práva chráněná tímto zákonem může držitel šlechtitelských práv, nabyvatel licence k chráněné odrůdě a profesní organizace oprávněná zastupovat držitele šlechtitelských práv. Spory vzniklé z právních vztahů na základě tohoto zákona projednávají a rozhodují soudy.²⁶

---

²⁶ Z § 27 zákona o ochraně práv k odrůdám rostlin je zřejmé, že na základě neoprávněného zásahu do ochranného práva na základě tohoto zákona se může poškozený domáhat proti rušiteli, aby se tohoto jednání zdržel a aby odstranil závadný stav. Pokud rušitel způsobil škodu, tak poškozený má právo na náhradu škody. Pokud vznikla nemajetková újma, tak má poškozený právo na přiměřené zadostiučinění, které může být i v peněžní formě. Oprávněná osoba může taktéž žádat, aby biologický materiál narušující ochranná práva byl zničen nebo stažen z trhu.

4.7 Ochrana ochranných známek

Zákon potvrzuje ochranu ochranným známkám,²⁷ které jsou zapsány v rejstříku ochranných známek vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví, dále které jsou zapsány v rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví na základě mezinárodní přihlášky, dále které jsou zapsány v rejstříku vedeném Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu a rovněž těm ochranným známkám, které jsou na území České republiky všeobecně známé.

Úřad průmyslového vlastnictví nezapiše zapisované označení, které je shodné se starší již zapsanou ochrannou známkou, pro shodné výrobky nebo shodné služby.

Je nutno zdůraznit, že vlastník tzv. „starší“ ochranné známky může podat námitku,²⁸ proti zápisu ochranné známky do rejstříku (ale vlastník, již zapsané ochranné známky, může k tomuto zápisu udělit písemný souhlas a Úřad průmyslového vlastnictví řízení o námitkách zastaví a následně může předmětné označení zapsat jako ochrannou známkou), jestliže přihlašované označení „je shodné nebo podobné“ s již zapsanou ochrannou známkou za podmínky „shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb“ na něž se přihlašované označení a již zapsaná ochranná známka vztahují a současně „existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti“ a tuto pravděpodobnost lze chápat jako tzv. „asociaci se starší ochrannou známkou“. Touto námitkou se za uvedených podmínek může bránit i vlastník všeobecné ochranné známky, pokud má dojít k zápisu přihlašovaného označení tak, jak je uvedeno v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o ochranných známkách. Pokud však je přihlašované označení následně zapsáno jako ochranná známka, tak může být tato ochranná známka z výše popsaných důvodů prohlášena na neplatnou v řízení zahájeném na návrh. Na tuto neplatnou ochrannou známkou se hledí jako by nikdy nebyla zapsána.

---

²⁷ Zákon ochranných známkách definuje ochrannou známkou jako „ za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.“

²⁸ § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách.

Vlastník ochranné známky může podat námitku²⁹ proti zápisu ochranné známky do rejstříku, jestliže přihlašované označení je opět shodné nebo podobné s již zapsanou ochrannou známkou, ale není zde podmínka shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, přičemž již zapsaná ochranná známka má v České republice dobré jméno a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z dobrého jména starší ochranné známky nebo by způsobovalo újmu již zapsané ochranné známky. Touto námitkou se za těchto podmínek může bránit i vlastník všeobecné ochranné známky, pokud má dojít k zápisu přihlašovaného označení. Ovšem pokud je toto přihlašované označení zapsáno jako ochranná známka, tak může být opět tato ochranná známka z výše popsaných důvodů prohlášena za neplatnou v řízení zahájeném na návrh. Na tuto neplatnou ochrannou známku se hledí jako by nikdy nebyla zapsána.

V obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky nikdo není oprávněn používat označení, které je shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné, pro které je ochranná známka zapsána. Bez souhlasu vlastníka ochranné známky nikdo není oprávněn používat označení, které je shodné nebo podobné s ochrannou známkou³⁰ a dále za podmínky shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a může existovat pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti a také pravděpodobnosti asociace mezi tímto označením a již zapsanou ochrannou známkou.

Bez souhlasu vlastníka ochranné známky nikdo není oprávněn používat označení, které je shodné nebo podobné s ochrannou známkou, ale výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka zapsána, ale jedná se o ochrannou známku, která má dobré jméno v České republice a užívání tohoto označení by nepoctivě těžilo z tohoto dobrého jména nebo by bylo již zapsané ochranné známce na újmu.

---

²⁹ Ale vlastník, již zapsané ochranné známky, opět může k tomuto zápisu udělit písemný souhlas a Úřad průmyslového vlastnictví řízení o námitkách zastaví a následně může předmětné označení zapsat jako ochrannou známku tak, jak to vyplývá z § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách.

³⁰ Jedná se o tzv. nebezpečí zaměnitelnosti dle § 47 obchodního zákoníku s tím, že skutková podstata vyvolání nebezpečí záměny postihuje jednání, které obsahuje jak jednání klamavé, tak i jednání, které je parazitní.

Proti pravomocnému rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví je přípustná žaloba podle zvláštního právního předpisu.³¹ Žalobu může podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv rozhodnutím správního orgánu. Navrhovatel se může domáhat zrušení takového rozhodnutí, případně vyslovení jeho nicotnosti. Žalobu proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví může podat i účastník řízení před správním orgánem, který byl zkrácen na právech a na základě toho bylo vydáno nezákonné rozhodnutí.³²

4.8 Ochrana označení původu a zeměpisného označení

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení upravuje jak ochranu označení původu,³³ tak ochranu zeměpisných označení.³⁴

Označení původu a zeměpisného označení se zapisuje do rejstříku označení původu a zeměpisných označení, který vede Úřad průmyslového vlastnictví. O zápis označení původu a zeměpisného označení do rejstříku může podat sdružení výrobců nebo zpracovatelů pro jimi vyrobené či zpracované zboží na určitém území, dále jednotlivá fyzická či právnická osoba, která takto vyrábí, zpracovává a připravuje zboží na určitém území. Žadatel musí v žádosti o zápis označení původu a zeměpisného označení do rejstříku mimo jiné uvést celé znění označení původu, dále žadatele, dále zeměpisné vymezení území, kde probíhá zpracování či výroba zboží, včetně označení provozovny, dále popis tohoto zboží včetně vlastností tohoto zboží. Pokud žadatel v řízení splní tyto náležitosti, tak Úřad průmyslového vlastnictví provede

---

³¹ Soudní řád správní, Hlava II, Díl 1, Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

³² Žaloba musí být podána do 2 měsíců od doby kdy bylo žalobci doručeno písemné vyhotovení rozhodnutí.

³³ Označení původu se používá při označení zboží, které pochází z určitého specifického místa a vlastnosti tohoto zboží jsou výlučně nebo převážně dány zvláštním zeměpisným prostředím.

³⁴ Zeměpisné označení je název území používaný k označení zboží pocházejícího z tohoto území, přičemž toto zboží má určitou vlastnost spojenou s tímto zeměpisným místem a zpracování zboží probíhá v tomto území.

zápis označení původu do předmětného rejstříku. Zapsané označení původu a zeměpisné označení je oprávněn užívat každý v souvislosti s výrobou a přípravou zboží na určitém území. Na označení původu a zeměpisné označení nelze poskytovat licenci.

Pokud je v příslušném rejstříku zapsáno označení původu a zeměpisné označení, tak vzniká jejich ochrana. Ochrana směřuje proti obchodnímu užití, zneužití, napodobení označení původu. Ochrana se současně vztahuje ke lživému nebo klamavému údaji o zeměpisném původu zboží.

Pokud rušitel užívá srovnatelné zboží,³⁵ tak se může poškozený u příslušného soudu domáhat, aby bylo zakázáno užívat toto označení a aby zboží bylo staženo z trhu.

4.9 Ochrana obchodní firmy, obchodního tajemství a know how

Obchodní firmou je název, pod kterým je podnikatel zapsán v obchodním rejstříku.³⁶ Fyzická osoba, která je zapsaná v obchodním rejstříku má obchodní firmu obsahující její jméno a příjmení, které může obsahovat dodatek odlišující tuto osobu od jiného podnikatele, pokud je jméno a příjmení jiného podnikatele shodné. Obchodní firma obchodní společnosti, družstva a dalších právnických osob vznikají zápisem do obchodního či jiného rejstříku. Obchodní firmou těchto subjektů je jejich název, pod kterým je zapsán v tomto rejstříku a obligatorní součástí firmy je i dodatek označující její právní formu. Obchodní firma je vždy vyjádřena slovně. Pokud jsou u obchodní firmy uvedeny grafické znaky, tak se nazývají jako tzv. loga a ta můžou být vyjádřena jako ochranné známky. Jinak obchodní firma nesmí být zaměnitelná s firmou jiného podnikatele, nesmí působit klamavě a k odlišení nestačí uvést

---

³⁵ Zboží, které porušuje nebo ohrožuje práva ze zapsaného označení původu nebo práva ze zeměpisného označení, je zaměnitelné a je definováno v § 47 obchodního zákoníku.

³⁶ Obchodní firma je upravena v § 8 obchodního zákoníku.

uvedení jiného místa podnikání. Obchodní tajemství je upraveno v § 17 obchodního zákoníku.³⁷ Obdobně know-how je upraveno v § 17 obchodního zákoníku v rámci ustanovení o obchodním tajemství.³⁸

4.10 Patentoví zástupci

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví upravuje postavení a činnost patentových zástupců.³⁹ Patentoví zástupci poskytují odbornou pomoc fyzickým a právnickým osobám ve věcech průmyslového vlastnictví, dále zastupují před orgány státní správy a v řízení před soudy a rovněž i poskytují nezávislé poradenství a další služby související s ochranou průmyslového vlastnictví. Patentoví zástupci se sdružují v Komoře patentových zástupců České republiky. Patentový zástupce je zapsán v seznamu patentových zástupců vedených touto komorou. Patentový zástupce musí splňovat nejen požadavky způsobilosti k právním úkonům, bezúhonnosti, vysokoškolského vzdělání, odbornou praxí a dalších požadavků zejména s ohledem na insolvenční řízení, ale i s ohledem na nutnost složení odborné zkoušky patentového zástupce.⁴⁰

---

³⁷ Jedná se o veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy, které souvisejí s podnikatelským subjektem a které mají skutečnou nebo potenciální hodnotu, dále které nejsou v příslušných odborných kruzích běžně dostupné a podnikatel je k utajení určil.

³⁸ Know-how je definován jako soubor nepatentovaných výrobně technických, obchodních a jiných podstatných a identifikovaných zkušeností a poznatků, které nejsou všeobecně známé a všeobecně dostupné.

³⁹ Smyslem právní úpravy je zejména zavedení nových institutů, které vedou k dokonalejšímu výkonu činnosti patentových zástupců, dále zavedení pojmu služby patentových zástupců, dále stanovení podmínek pro zápis do seznamu patentových zástupců v rejstříku, upřesnění právních skutečností pro vyškrtnutí patentového zástupce z rejstříku, dále rozvedení práv a povinností patentových zástupců a další, tak, jak je uvedeno v Důvodové zprávě k návrhu zákona o patentových zástupcích v obecné části.

⁴⁰ Důvod problematiky patentových zástupců je harmonizace s právem Evropské unie a to zejména ve vztahu ke Směrnici Rady 89/48/EHS ze dne 21. prosince 1988, o obecné úpravě pro uznávání vysokoškolských diplomů, tak, jak je uvedeno v obecné části důvodové zprávy k návrhu zákona o patentových zástupcích.

5. Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví

Předmětný zákon⁴¹ vymezuje průmyslové vlastnictví pouze prostřednictvím své poznámky č. 2, ve které je uveden zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, dále zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, dále zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, dále zákon č. 207/2000 Sb., o průmyslových vzorech, dále zákon č. 452/2001 Sb., o označení původu, a v závěru zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Na obchodní jméno, obchodní firmu, nekalou soutěž, obchodní tajemství, know how, good will, výslovný odkaz není. Ovšem Ústavní soud České republiky jasně a správně vyslovil ve svém nálezu, že „poznámky pod čarou či vysvětlivky nejsou normativní“ a jsou to pouhé legislativní pomůcky, jejichž účelem je pouze zlepšovat přehlednost předpisu a orientaci v právním řádu.⁴²

Vymáhat práva z průmyslového vlastnictví podle zmíněného zákona může vlastník i majitel práva z průmyslového vlastnictví. Originárně může právo vymáhat vlastník či majitel průmyslových práv a derivativně⁴³ lze vymáhat práva prostřednictvím profesních organizací ochrany práv, které jsou řádně uznávány jako organizace oprávněné zastupovat vlastníky či majitele práv průmyslového vlastnictví v zemi původu, dále derivativně můžou vymáhat dodržování průmyslových práv taktéž licenciáti – oprávnění z licence a to když bude vlastník či majitel práva z jakýchkoliv důvodů nečinný. Tyto osoby jsou oprávněny požadovat vůči osobě, která předmětná práva narušuje, aby poskytla informace o původu a distribuci zboží či služeb, které narušují předmětné právo z průmyslového vlastnictví. Subjekty, které předmětná práva narušují jsou ty, které drží zboží porušující předmětné právo, dále toto zboží užívají,

---

⁴¹ Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví upravuje možnosti k vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, přičemž zákon vychází ze Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES, o dodržování práv duševního vlastnictví, dále vychází z již zmiňované Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví.

⁴² Jedná se tedy o tzv. legislativní pomůcky, které nemůžou být závazným pravidlem pro výklad právního předpisu a stanovení pravidel chování tak, jak je uvedeno v nálezu Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 485/98.

⁴³ Je zřejmé, že osoby, které mají práva z tohoto zákona nejsou pouze vlastníci práv, ale také osoby, které mají na věci přímo zájem a příslušné právní postavení, tak jak vyplývá z návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, I. Obecná část.

nebo poskytují služby narušující předmětné právo, nebo se účastní výroby či distribuce zboží či služby narušující předmětné právo. Pokud povinná osoba neposkytne dobrovolně v přiměřené lhůtě tyto informace, tak se může oprávněný obrátit na soud s návrhem v řízení o porušení práva s tím, že soud příslušný návrh zamítne, jestliže by to bylo v nepoměru k závažnosti ohrožení či porušení práva. Informace obsahují údaje k subjektu, který porušuje právo – vyrábí, zpracovává, skladuje, distribuuje, dodává či drží zboží či služby a to jméno, příjmení nebo obchodní firmu či název a místo trvalého pobytu nebo sídlo. Tyto informace lze získat i prostřednictvím řízení v občanském soudním řízení a v trestním řízení.

Cílem práva na informace je vysledovat řetězec podnikatelů, kteří se na porušování těchto práv podílejí. Informace o množství držených výrobků či služeb a jejich ceně pak umožní spravedlivě stanovit náhradu škody a výši bezdůvodného obohacení, které z porušení práv vzešlo.⁴⁴ Subjekty, které jsou povinny poskytnout informace, jsou pouze osoby, které v rámci obchodního styku vyráběly, distribuovaly či držely zboží či poskytovaly služby porušující právo. Porušovatel ovšem jedná za účelem získání přímé nebo nepřímé hospodářské nebo obchodní výhody.

Oprávněný⁴⁵ může žalobou u soudu požadovat, aby následky ohrožení nebo porušení práva byly odstraněny tak, že budou výrobky staženy z trhu, dále že budou zničeny či odstraněny, a že budou staženy, odstraněny či zničeny materiály, nástroje a zařízení používané výlučně či převážně při činnostech porušujících či ohrožujících právo. Soud nemusí vyhovět žalobnímu návrhu, jestliže by porušení práva bylo možno odstranit jinak. Pokud by předmětné výrobky, materiály, nástroje a zařízení byly ve vlastnictví jiných osob, tak soud přihlédne k zájmům zejména spotřebitelů a osob jednajících v dobré víře. Podle toho rozhodne, zda dojde ke stažení či zničení. Pokud by povinný nevěděl nebo nemohl vědět, že porušuje či ohrožuje předmětné právo, tak soud může na návrh povinného nařídít pouze zaplacení peněžního vyrovnání oprávněné osobě. Soud tedy na návrh navrhovatele nařizuje

---

⁴⁴ Důvodová zpráva k návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví k § 3.

⁴⁵ Ochrana je poskytnuta na základě vysoké, rovnocenné a stejnorodé úrovně ochrany všech předmětů průmyslového vlastnictví, aniž by vzniklo omezení pravidel hospodářské soutěže – jak vyplývá z důvodové zprávy k návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, I. Obecná část.

vhodná nápravná opatření ve vztahu k výrobkům, materiálům a nástrojům, které sloužily k vytvoření nebo výrobě tohoto zboží. Dále oprávněný má právo na přiznání práva na uveřejnění rozsudku na náklady porušovatele. Soud určí rozsah, formu a způsob uveřejnění.

Je nutno zdůraznit, že tato opatření – stažení u obchodních kanálů, dále konečné odstranění z obchodních kanálů a zničení je možno aplikovat nejen na výrobky, které porušují práva z průmyslového vlastnictví, ale i na materiály i nástroje, které převážně sloužily k vytvoření nebo k výrobě zboží, které porušuje práva z průmyslového vlastnictví.⁴⁶

Městský soud v Praze jako soud prvního stupně rozhoduje, ve specializovaných senátech složených z předsedy a dvou soudců, ve sporech o nárocích vycházejících z průmyslového vlastnictví. Současně rozhoduje o nárocích z ohrožení a porušení práv z průmyslového vlastnictví a taktéž o vydání bezdůvodného obohacení získaného na úkor oprávněného z práva z průmyslového vlastnictví.

Vzhledem k odpovědnosti za škodu a k odpovědnosti za bezdůvodné obohacení zákon vychází z myšlenky, že náhrada za nemateriální újmu má být obsažena v náhradě škody pouze za předpokladu, že porušovatel věděl, nebo vědět měl, že svým jednáním porušuje právo k duševnímu vlastnictví. Oprávněná osoba má právo na náhradu škody, vydání bezdůvodného obohacení, které porušovatel porušením a ohrožením získal a dále aby oprávněnému bylo vyplaceno zadostiučinění ve výši nejméně dvojnásobku licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání práva v době neoprávněného

---

⁴⁶ Předmětné nároky lze tedy uplatnit vůči každému, kdo průmyslové právo neporušuje, ale svou činností umožňuje, aby průmyslové právo porušovaly třetí osoby. Tento nárok lze uplatnit vůči osobám, které např. zhotoví formu, na základě které může porušovatel napodobovat průmyslový vzor, nebo se může jednat i o osobu, která vyrábí šablony či raznice, které umožňují padělat ochrannou známku tak, jak vyplývá z důvodové zprávy k návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví k § 4.

zásahu. Soud přihlédne k hospodářským následkům, neoprávněnému zisku porušovatele práv a k morální újmě způsobené oprávněné osobě.⁴⁷

---

⁴⁷ Při určení výše škody musí soudní orgán přihlédnout k negativnímu ekonomickému dopadu porušování a dále musí přihlédnout k ušlému zisku, dále k nekalým ziskům docíleným porušovatelem a případně k morální újmě, kterou v důsledku porušení utrpěl vlastník práva tak, jak vyplývá z Důvodové zprávy k návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví k § 5.

6. Vymáhání průmyslových práv

Ochranu a vymáhání průmyslových práv je možno obecně realizovat buď soukromoprávními nebo veřejnoprávními prostředky. Veřejnoprávním prostředkem je určovací řízení o rozsahu ochrany, zrušovací řízení a prohlášení ochranné známky za neplatnou před Úřadem průmyslového vlastnictví prostřednictvím správních rozhodnutí. Dále se jedná o správní rozhodnutí před celním orgánem s následnou formou opatření na státních hranicích – nepropuštění zboží do volného oběhu a taktéž zničení zboží. Další opatření realizuje Policie České republiky v rámci přestupkového řízení – zabavení zboží a opatření orgány činnými v trestním řízení dle trestů za spáchání trestných činů. Soukromoprávní prostředky jsou civilní žaloby u obchodních soudů s cílem nařídit rušiteli zdržení se protiprávního jednání a odstranění rušícího stavu včetně odstranění následků, náhrady škody, nahrazení příslušného přiměřeného zadostiučinění a nařízení odstranění ohrožujícího zboží a nástrojů nutných k výrobě.

6.1 Veřejnoprávní ochrana a vymáhání průmyslových práv

6.1.1 Ochrana dle trestního zákoníku

Nejdříve je třeba zdůraznit, že dle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) jsou orgány činné v trestním řízení soud, státní zástupce a policejní orgán.⁴⁸ Policejními orgány jsou nejen útvary Policie České republiky,⁴⁹ ale i pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropského společenství.

---

⁴⁸ § 12 odst. 1, trestního řádu.

⁴⁹ Nejedná se pouze o útvary krajských ředitelství včetně útvarů zřízených v rámci těchto krajských ředitelství, ale jedná se i o útvary s celostátní působností tak, jak je uvedeno v § 6 odst. 1 zákona o Policii České republiky.

Trestné činy, které souvisejí s právy duševního vlastnictví jsou - porušení práv k ochranné známce dle § 268 trestního zákoníku, dále porušení chráněných průmyslových práv dle § 269 trestního zákoníku, dále existují související skutkové podstaty a to porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi dle § 270 trestního zákoníku a dále trestný čin padělání a napodobení díla výtvarného umění dle § 271 trestního zákoníku.

Při neoprávněné činnosti při porušování průmyslových práv je velmi důležité jakým způsobem se vypořádat s nástroji, které byly použity při této neoprávněné činnosti. Jedná se zejména o nástroje, které byly použity při tomto porušení např. pro výrobu nebo zpracování, nebo se může jednat o různé suroviny, které jsou třeba při porušování průmyslových práv a z těchto surovin se následně vyrábí výrobky, které porušují průmyslová práva. Příslušný policejní orgán tyto věci s ohledem na § 78 odst. 1 trestního řádu odejme⁵⁰ a následně soud může uložit trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty dle § 70 trestního zákoníku. Tento druh trestu se ukládá za spáchané trestné činy dle § 52 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku. Zákon určuje za jakých okolností lze tento trest uložit. Jedná se o případy, kdy věc nebo jiná majetková hodnota byla užita ke spáchání trestného činu, nebo která byla ke spáchání trestného činu určena, nebo kterou pachatel získal trestným činem i jako odměnu za spáchání trestného činu, nebo v případě kdy pachatel předmětnou věc nabyl za jinou věc, kterou získal trestným činem. Při uložení tohoto trestu je podmínka, aby tato věc nebo jiná majetková hodnota byla ve vlastnictví pachatele. Pokud tedy soud uloží tento trest, tak předmětná věc připadne státu.

---

⁵⁰ Správu těchto zajištěných věcí provádí, na základě § 9 odst. 1 písm. a) zákona o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení, buď sám Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových nebo dle 9 odst. 2 písm. a) předmětného zákona - Generální ředitelství cel (resp. příslušné Celní ředitelství) v případě, že se jedná o věci v souvislosti s porušením celně právních předpisů, nebo Státní zemědělská a potravinářská inspekce nebo Česká obchodní inspekce, pokud se jedná o cigarety bez řádného označení tabákové nálepky dle § 9 odst. 2 písm. c) předmětného zákona.

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník stanovuje ve zvláštní části v Hlavě 6, díle 4 trestné činy proti průmyslovým právům a proti autorskému právu. V § 268 uvádí trestný čin Porušení práv k ochranné známce a jiným označením, ve kterém je objektem trestného činu - zájem na ochranu řádného průběhu hospodářské soutěže a tedy ochrana subjektů vstupujících na trh, konkrétně zájem na ochranu ochranné známky, obchodního jména a označení původu zboží. Pachatel tohoto trestného činu uvádí do oběhu⁵¹ výrobky nebo poskytuje služby neoprávněně označené ochrannou známkou, nebo známkou s ní zaměnitelnou, k níž přísluší výhradní právo jinému nebo pro tento účel sobě nebo jinému takové výrobky nabízí, zprostředkuje, vyrobí, doveze, vyveze nebo jinak opatří nebo přechovává, anebo takovou službu nabídne nebo zprostředkuje.

Obchodní jméno, ochranná známka a označení původu výrobků plní v hospodářské soutěži funkci ochrannou (tzv. záповědní) - brání v užívání shodných či zaměnitelných označení jinými subjekty pro jejich výrobky nebo služby. Dále funkci rozlišovací (tzv. identifikační), která umožňuje odlišit výrobky nebo služby různých hospodářských subjektů. Dále plní funkci garanční, neboť vyvolává představu o vlastnostech příslušného hospodářského subjektu a jeho produktů, funkci propagační (tzv. náborovou), neboť připomíná výrobky nebo služby spjaté s určitým hospodářským subjektem a dále funkci soutěžní, neboť spolupůsobí při vytváření pozice na trhu vůči ostatním soutěžitelům. Snadno zaměnitelné jsou ty, které se svým tvarem, apod. podobají ochranné známce zapsané do rejstříku ochranných známek, že je lze snadno zaměnit. Uváděním do oběhu výrobků nebo služeb neoprávněně označených ochrannou známkou nebo známkou s ní zaměnitelnou je zejména úmyslný prodej takových výrobků nebo poskytování služeb a to jakýmkoliv způsobem.

---

⁵¹ Uvádět do oběhu je zejména prodej takových výrobků nebo poskytování takových služeb, jejich směna apod.. Výrobky nebo služby neoprávněně takto označené mohou však být uváděny do oběhu jakýmkoliv způsobem, např. i jako prémie při zakoupení většího množství zboží jiného druhu, ŠÁMAL, P., V. KRÁL, J. BAXA a F. PÚRY. *Trestní zákon, Komentář*, Vyd. 3. Praha: C.H.BECK, 1998, strana 770.

Současně je zde uvedena skutková podstata kdy pachatel pro dosažení hospodářského prospěchu⁵² neoprávněně užívá obchodní firmu nebo jakékoliv označení s ní zaměnitelné nebo uvede do oběhu výrobky nebo služby neoprávněně opatřené označením původu nebo zeměpisným označením anebo takovým označením s ním zaměnitelným nebo pro tento účel sobě nebo jinému takové výrobky nebo služby nabídne, zprostředkuje, vyrobí, doveze, vyveze nebo jinak opatří nebo přechová. Zde spojení slov „pro dosažení hospodářského prospěchu“ znamená, že pachatel musí jednat v úmyslu dosáhnout jakýkoliv hospodářský prospěch – vyšší zisk, kterého by pachatel bez neoprávněného užití obchodního jména či neoprávněného označení původu výrobků, či označení s nimi zaměnitelného nedosáhl. Může to znamenat i jiný hospodářský prospěch např. odlákání zákazníků, potlačení konkurence na trhu, získání dalších odběratelů apod.

Trestný čin porušení chráněných průmyslových práv dle § 269 trestního zákoníku⁵³ ve své skutkové podstatě znamená, že pachatelem tohoto trestného činu je ten, kdo neoprávněně zasáhne, nikoliv nepatrně, do práv k chráněnému vynálezu, průmyslovému vzoru, užitému vzoru nebo topografii polovodičového výrobku. S tím, že tento trestný čin chrání technickou tvůrčí činnost v oblasti průmyslových práv a požitky z ní plynoucí.

Trestný čin porušení autorského práva, práva souvisejícího s právem autorským a práv k databázi dle § 270 trestního zákoníku⁵⁴ spáchá pachatel, který neoprávněně zasáhne, nikoliv nepatrně, do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, uměleckému výkonu, zvukovému

---

⁵² Věta „Pro dosažení hospodářského prospěchu“ znamená, že pachatel musí jednat v úmyslu dosáhnout jakýkoli hospodářský prospěch s tím, že se bude jednat o vyšší zisk, kterého by pachatel bez neoprávněného označení původu užití obchodní firmy nedosáhl. Může se jednat i o jiný hospodářský prospěch, např. potlačení konkurence na trhu, odlákání zákazníků jinému soutěžiteli, získání dalších odběratelů, apod., ŠÁMAL, P., V. KRÁL, J. BAXA a F. PÚRY. *Trestní zákon, Komentář*, Vyd. 3. Praha: C.H.BECK, 1998, strana 771.

⁵³ Ustanovení chrání technickou tvůrčí činnost v oblasti průmyslových práv a taktéž toto ustanovení chrání požitky z technické tvůrčí činnosti. ŠÁMAL, P., V. KRÁL, J. BAXA a F. PÚRY. *Trestní zákon, Komentář*, Vyd. 3. Praha: C.H.BECK, 1998, strana 773.

⁵⁴ Ustanovení je trestněprávní normou s blanketní dispozicí - odkazující na právní předpis upravující právo autorské a práva příbuzná právu autorskému, což umožňuje, aby nemuselo při každé změně právních předpisů upravujících právo autorské docházet i ke změně ustanovení trestního zákoníku. ŠÁMAL, P., V. KRÁL, J. BAXA a F. PÚRY. *Trestní zákon, Komentář*, Vyd. 3. Praha: C.H.BECK, 1998, strana 777.

či zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi. Toto ustanovení chrání literární, vědeckou a uměleckou tvůrčí činnost a požitky z ní plynoucí. Ochranu dává i dílům – slovesným, divadelním, hudebním, výtvarným, filmovým, fotografickým, kartografickým. Předmětem ochrany jsou i programy počítačů.

Trestného činu padělání a napodobení díla výtvarného umění dle § 271 trestního zákoníku se dopustí pachatel tím, že padělá výtvarné autorské dílo nebo napodobí výtvarný projev jiného autora v úmyslu, aby nové dílo bylo považováno za původní dílo takového autora. Tento trestný čin přísněji postihuje případy, kdy se vytvářejí buď padělky významných děl, které mohou být později využity na místě díla původního a vydávány za originál, zatímco v této souvislosti nezákonně získaný originál je prodán soukromému sběrateli. Postihuje i případy, kdy je napodoben styl dobře známého umělce s tím, že zde může být napodoben i podpis tohoto umělce.

6.1.2 Ochrana při řízení před celními orgány

Celní úřad provede zásah proti osobám, které vlastní, drží, skladují nebo prodávají zboží⁵⁵, jehož výrobou nebo úpravou byla porušena práva k duševnímu vlastnictví na celním území Evropské unie.⁵⁶ Celní úřad je oprávněn zajistit zboží, o němž má důvodné podezření, že jeho výrobou nebo úpravou byla porušena práva k duševnímu vlastnictví, zajistit zničení zboží nebo vyřadit zboží z obchodování a jiného nakládání se zbožím, které bylo soudem

---

⁵⁵ Vlastní podmínky, za kterých jsou celní úřady oprávněny přijímat opatření, mají-li podezření, že předmětné zboží je padělkem nebo tzv. nedovolená napodobenina jsou předmětem právní úpravy, tak jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví, k § 1.

⁵⁶ Předmětné prostředky vyplývají z nutnosti zabezpečení naplňování závazků, vyplývajících z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které upravují otázky ochrany práv k duševnímu vlastnictví.

uznáno za zboží, jehož výrobou nebo úpravou byla porušena práva k duševnímu vlastnictví. Celní úřad⁵⁷ je oprávněn projednávat správní delikty při porušení tohoto zákona.⁵⁸

Zajištěné zboží může být zničeno přímo bez rozhodnutí soudu na základě žádosti majitele duševního práva, ale jen za předpokladu, že s tím deklarant, vlastník nebo držitel písemně souhlasí a majitel duševního práva vyzve písemně povinný subjekt, aby zničil uvedené zboží z důvodu, že zboží porušuje práva k duševnímu vlastnictví a pokud povinná osoba nepodá námitky v desetidenní lhůtě, která může být v odůvodněných případech prodloužena na celkem 20 dní. Po zničení zboží musí být uchovány vzorky zboží pro případ soudního sporu.

Celní úřad postupuje tak, že zadrží zboží, které může být „podezřelé“ z porušování práv k duševnímu vlastnictví bez ohledu na práva třetích osob a toto zadržení oznámí dovozci nebo vývozci. O vydání či odnětí zboží sepíše protokol. Následně je celní úřad oprávněn na základě žádosti držitele práva k duševnímu vlastnictví rozhodnout o zničení zboží.⁵⁹ Pokud není rozhodnuto o zničení zboží, tak celní úřad rozhodne o bezúplatném převodu zboží k humanitárním účelům. S použitím zboží na humanitární účely musí souhlasit majitel duševního práva a přejímající humanitární organizace je povinna odstranit ze zboží ochranné známky a zboží označit tak, aby jej nebylo možné použít k dalšímu obchodování.

---

⁵⁷ Jednotlivé celní úřady jsou podřízeny Generálnímu ředitelství cel, které spadá do gesce Ministerstva financí, podle § 1 odst. 1 a 2 zákona o Celní správě České republiky.

⁵⁸ V rámci komplexnosti právního předpisu je současně v navrhovaném zákoně upraveno oprávnění celních orgánů rozhodovat o přestupcích a o správních deliktech podle navrhovaného zákona tak, jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví, k § 15 až § 29.

⁵⁹ Celní úřad může uložit povinnost vlastníkově nebo držiteli padělků nebo nedovolené napodobeniny zničit na vlastní náklady toto zboží. V případě, že tento povinný předmětnou povinnost nesplní, tak celní úřad rozhodne o odnětí a zničení zboží na jeho náklady tak, jak vyplývá z důvodové zprávy k zákonu o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví, k § 14.

V rámci řízení před celními orgány je nezbytné, aby majitel průmyslového nebo jiného práva k duševnímu vlastnictví podal výše uvedenou žádost jako tzv. oprávněná osoba k Celnímu ředitelství, které je příslušné podle sídla nebo bydliště oprávněné osoby. Žádost obsahuje mimo jiné popis zboží, které porušuje právo k průmyslovému vlastnictví a doklad potvrzující vlastnictví zboží rušitelem. Současně musí oprávněná osoba složit jistotu a zálohu na případnou škodu, která by vznikla bezdůvodným opatřením na hranicích. Následná sankce může být zničení zboží nebo vyřazení zboží z obchodování. Taktéž mohou být odstraněny cizí ochranné známky ze zboží se souhlasem oprávněné osoby a toto zboží je možno použít pro humanitární účely, jak již bylo uvedeno. Pokud fyzická osoba podá celní prohlášení na propuštění do volného oběhu zboží ohrožující práva k duševnímu vlastnictví může být této osobě uložena pokuta ve výši 100.000,-Kč a pokud se tohoto jednání dopustí podnikatel, tak může této osobě být uložena pokuta ve výši 20 mil. Kč. Proti uložení těchto sankcí se lze ve správním řízení odvolat k nejbližší nadřízenému orgánu celního úřadu, který uložil sankci.

Na základě rozsudku Městského soudu⁶⁰ je zřejmé, že i když je předmětné zboží dovezeno pro jinou osobu a má jej třetí osoba ve svých skladovacích prostorech, je tato osoba držitelem zboží, která má zboží ve faktické právní dispozici a správní orgány jí mohou nařídit zničit takovéto zboží (padělky nebo nedovolené napodobeniny) na její vlastní náklady. Vztah osoby, které byla uložena povinnost zničit toto zboží, s osobou, pro kterou bylo zboží dovezeno, je vztahem mezi dvěma subjekty soukromého práva a tento soukromoprávní vztah nemá žádný vliv na shora uvedenou povinnost zničit toto zboží. Například v této věci zajistil Celní úřad zboží – obuv označené „NIKE“, které je registrované ochrannou známkou jiného subjektu, přičemž příjemcem je společnost J., s.r.o., která toto zboží dovezla pro společnost M. Celní úřad Praha II rozhodl dne 4.3.2004 o zničení zboží na náklady společnosti M, u které bylo zboží uskladněno. Následně po odvolání, které podala společnost M, byla podána touto společností správní žaloba s tím, že společnost M není držitelem zboží a nemůže být tedy zboží zničeno na náklady této společnosti. Městský soud následně tuto žalobu zamítl neboť držitelem zboží je i ten, komu bylo zboží svěřeno, aby je do tuzemska dopravil, anebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží až v tuzemsku, nebo kdo byl povinen jej

---

⁶⁰ Městský soud v Praze, sp. zn. č.j. 7 Ca 174/2004-35, ze dne 23.11.2005.

předložit celním orgánům a nakládat s ním v souladu s celními předpisy, i ten, u koho bylo zboží v důsledku kontrolních zjištění celního úřadu zajištěno či dočasně uskladněno.

6.1.3 Ochrana při řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví

Úřad průmyslového vlastnictví⁶¹ je zaveden jako ústřední orgán státní správy na ochranu průmyslového vlastnictví.⁶² V čele tohoto orgánu je předseda na základě jmenování vlády. Odvolat předsedu Úřadu průmyslového vlastnictví může jen vláda.⁶³ Hlavní činnost tohoto subjektu je rozhodování o poskytování ochrany na vynálezech, průmyslových vzorech, užitných vzorech, topografie polovodičových výrobků, ochranné známky a označení původu výrobků, dále vykonává činnost podle předpisů o patentových zástupcích a vede ústřední fond světové patentové literatury. Úřad průmyslového vlastnictví tedy přednostně rozhoduje o poskytování ochrany na vynálezy, průmyslové vzory, užitné vzory, topografie polovodičových výrobků, ochranné známky a označení původu výrobků i zeměpisných označení. Rozhodovací činnost má veřejnoprávní povahu a je vždy *lexes speciales* ke správnímu řádu.

Výkon státní správy v oblasti ochrany průmyslového vlastnictví tedy náleží předmětnému subjektu. Úřad průmyslového vlastnictví je zřízen jako instituce veřejné správy s ohledem na čl. 12 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví.

---

⁶¹ Požadavek na ochranu průmyslového vlastnictví v České republice vyplývá nejen z potřeb hospodářské politiky ale i z rozvoje průmyslové výroby a obchodu, ale zejména z mezinárodních závazků, kterými je např. Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví.

⁶² § 1 zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

⁶³ Zřízení Úřadu průmyslového vlastnictví jako ústředního orgánu státní správy s vazbou na vládu České republiky bude zabezpečeno i jmenováním jeho předsedy. Toto je zcela běžná praxe ve všech zemích, obdobně bylo řešeno postavení Patentového úřadu v Československé republice po roce 1918 tak, jak je uvedeno v důvodové zprávě k zákonu o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

Výsledkem správního řízení před Úřadem průmyslového vlastnictví je např. zápis ochranné známky či udělení patentu do příslušného rejstříku. Tyto rejstříky mají povahu veřejných knih, jako např. katastr nemovitostí, přičemž každý do nich může nahlížet a zjišťovat právní stav u toho kterého předmětu průmyslového vlastnictví. Rejstříky mají veřejnoprávní povahu a musí vystihovat skutečný právní stav pokud se týká údajů o vlastnících (majitelích), převodech vlastnictví či stavu řízení. Osvědčení o zápisu ochranné známky do rejstříku, které se vydává na žádost majitele má pouze deklaratorní povahu. Průmyslová práva jsou práva registrovaná Úřadem průmyslového vlastnictví tedy právo k patentu, užitému vzoru, průmyslovému vzoru, ochranné známce, popř. chráněnému označení původu a topografie polovodičového výrobku.

Je třeba zdůraznit, že ochrana průmyslového vlastnictví v České republice vyplývá nejen z potřeb hospodářské politiky, rozvoje průmyslové výroby a obchodu, ale především z mezinárodních závazků, kterými je Česká republika vázána. Institut uvedeného úřadu je zcela běžně zaveden v dalších zemích. Na našem území se nejedná o nic nového neboť již v nově vzniklé Československé republice existoval tzv. Patentový úřad od svého vzniku od roku 1918. V ostatních státech je tato instituce zřizována jako státní orgán.

Správní řízení před úřadem je zakončeno zápisem skutečnosti do příslušného rejstříku. Tyto rejstříky mají charakter databáze a jsou veřejnými knihami, do kterých je možno nahlížet z důvodu zjištění právního stavu. Výsledkem správního řízení je, jak již bylo uvedeno, zápis do rejstříku poté, co toto bylo zveřejněno ve Věstníku a nebyly podány námitky. O této skutečnosti se nevydává žádné rozhodnutí. Právní účinky spojené s tímto správním řízením nastávají přímo dnem zápisu ochranné známky do rejstříku. Případné osvědčení o tomto zápisu je zcela deklaratorní. Soudní přezkum přichází v úvahu v situacích, kdy byl vyčerpán řádný opravný prostředek proti rozhodnutí v prvním stupni a věc rozhodl odvolací orgán tohoto subjektu v druhé instanci.

6.2 Soukromoprávní ochrana a vymáhání průmyslových práv

6.2.1 Průmyslová práva při nekalé soutěži

Generální klauzule nekalé soutěže je charakterizována tak, že je to jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům.⁶⁴

Obchodní zákoník fyzickým a právnickým osobám umožňuje účastnit se hospodářské soutěže a to v soutěžní podobě s cílem dosažení hospodářského prospěchu. Tyto jsou však povinny dbát pravidel hospodářské soutěže a nesmějí zneužít účast v hospodářské soutěži. Právě toto zneužití hospodářské soutěže je „nekalosoutěžní jednání“.⁶⁵ Dle § 44 odst. 1 obchodního zákoníku je nekalou soutěží, jak již bylo uvedeno, jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům.⁶⁶ Tato definice je tzv. Generální klauzulí proti nekalé soutěži. Jedná se o obecnou skutkovou podstatu nekalé soutěže.⁶⁷ Dále obchodní zákoník uvádí výčet zvlášť upravených skutkových podstat nekalé soutěže – tzv. speciální skutkové podstaty nekalé soutěže, které jsou uvedeny v jednotlivých ustanoveních obchodního zákoníku. Jedná se o tyto skutkové podstaty - klamavá reklama, klamavé označování zboží a služeb, vyvolávání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, podplácení, zlehčování, srovnávací reklama,

---

⁶⁴ § 44 až § 55 obchodního zákoníku.

⁶⁵ Pokud by došlo k jednání, při kterém by byla omezena hospodářská soutěž na trhu výrobků a služeb vyloučením, omezením nebo jiným narušením případně ohrožením této soutěže způsobem – dohodami soutěžitelů, zneužitím dominantního postavení soutěžitelů nebo spojením soutěžitelů, pak byla omezena hospodářská soutěž a tato problematika je samostatně upravena v zákoně o ochraně hospodářské soutěže.

⁶⁶ Jsou to 3 základní podstatné podmínky a pokud jsou tyto podmínky splněny, lze takové jednání považovat dle obchodního zákoníku jako nekalá soutěž, která je zakázána.

⁶⁷ Jednání v hospodářské soutěži předpokládá existenci nejméně dvou soupeřících soutěžitelů, mezi kterými je soutěžní vztah. Jednání musí být v mezích slušnosti v rámci běžných soutěžních vztahů a postupů a nesmí narušit základní principy soutěže (tak, že by rušitel získal náskok proti ostatním soutěžitelům). Jednání, které by bylo v rozporu s dobrými mravy by bylo jednání zaviněné (jak úmyslné, tak z nedbalosti). Aby jednání bylo nekalou soutěží musí být způsobena škoda, ale způsobem, který je škodlivý v rámci soutěžního boje.

porušování obchodního tajemství, ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí. K problematice porušení průmyslových práv mají nejbližší speciální skutkové podstaty klamavého označení zboží a služeb⁶⁸ a vyvolání nebezpečí záměny.⁶⁹

Funkce práva proti nekalé soutěži ve vztahu k funkci práva ochrany průmyslových práv dle příslušných právních předpisů se uplatní, pokud „z různých důvodů nebyla nebo nemohla být využita ochrana podle průmyslových práv“ – nejsou tedy dány podmínky průmyslově-právní ochrany. Taková ochrana se jevila v předmětné době jako nutná, byla však považována za nákladnou. Právo proti nekalé soutěži je taktéž možno uplatnit pokud právní ochrana podle průmyslových práv skončila uplynutím času.

V souvislosti s jednou z podmínek generální klauzule, která je – rozpor s dobrými mravy, je třeba zdůraznit existenci rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví,⁷⁰ kterým bylo rozhodnuto o přihlášce ochranné známky ve znění POST COITUM pro různé druhy spotřebních předmětů. Úřad průmyslového vlastnictví tuto přihlášku zamítl, neboť zde existoval rozpor s dobrými mravy. Proti tomuto rozhodnutí podal přihlašovatel tzv. rozklad, ve kterém uvedl, že se nejedná o označení hanlivá, neslušná, nemorální nebo dokonce pornografická. Odvolací orgán následně toto zamítavé rozhodnutí potvrdil. Prvostupňové rozhodnutí uvádělo, že by označení působilo nevkusným dojmem v případě použití tohoto označení na zboží jako jsou hračky, hry, potřeby pro gymnastiku, sport, vánoční ozdoby. Odvolací orgán ale dospěl k závěru, že předmětnému označení „POST COITUM“ chybí tzv. rozlišovací schopnost – to znamená, že nemá schopnost rozlišit přihlašované výrobky a služby pocházející od různých osob, jak to předpokládá § 1 zákona o ochranných známkách.

Dle § 47 obchodního zákoníku je vyvolání nebezpečí záměny jednání, na jehož základě porušitel užije obchodní firmu, název osoby, zvláštní označení podniku, dále zvláštní

---

⁶⁸ Klamavým označením zboží a služeb je každé označení, které je způsobilé vyvolat v hospodářském styku mylnou domněnku, že jím označené zboží nebo služby pocházejí z určitého státu, určité oblasti či místa nebo od určitého výrobce, anebo že vykazují zvláštní charakteristické znaky nebo zvláštní jakost – jak vyplývá z § 46 obchodního zákoníku.

⁶⁹ § 47 obchodního zákoníku.

⁷⁰ Úřad průmyslového vlastnictví, č.j. O-198168, ze dne 6.3.2006.

označení výrobků či výkonů nebo obchodních materiálů podniku, dále pokud porušitel napodobuje cizí výrobky, jejich obaly nebo výkony, pokud jsou tato jednání způsobila vyvolat nebezpečí záměny („nebezpečí zaměnitelnosti“) nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony jiného soutěžitele. Za nebezpečí zaměnitelnosti se považuje takové jednání, že např. společnost A se ztotožňuje se společností B. Nebezpečí zaměnitelnosti může rovněž vzniknout v případě, že by mohla vzniknout spojitost mezi těmito subjekty, ačkoliv taková spojitost neexistuje.⁷¹

Obchodní zákoník⁷² upravuje aktivní legitimaci k podání žaloby a stanoví jaké nároky mohou tyto subjekty požadovat a kdo je povinen předložit důkazy. Ustanovení § 53 obchodního zákoníku upravuje práva poškozeného, který se může proti rušiteli domáhat, aby se protiprávního jednání zdržel. Obchodní zákoník tedy kromě hmotněprávních ustanovení upravuje i procesně-právní ustanovení, která upravují aktivní a pasivní legitimaci. Aktivní legitimace podle těchto ustanovení obsahuje nejen subjekty, které jsou ze zákona oprávněny podat žalobu proti jednání rušitele, ale upravuje i nároky, které subjekty mohou použít proti rušiteli. Subjekty, které jsou aktivně legitimovány, jsou nejen osoby, jejichž práva byla nekalou soutěží porušena nebo ohrožena např. soutěžitelé nebo spotřebitelé, ale i osoby, které jsou oprávněny uplatňovat nároky, ačkoliv jejich práva nebyla nekalou soutěží přímo porušena ani ohrožena a jedná se přitom o právnické osoby, které hájí zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů. V rámci těchto žalob je subjekt, který je aktivně legitimován, oprávněn domáhat se, aby se rušitel svého protiprávního jednání zdržel. Dále se může domáhat, aby rušitel odstranil závadný stav. Tento subjekt může požadovat přiměřené zadostiučinění a taktéž může požadovat náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení. Naproti tomu subjekty, které hájí zájmy soutěžitelů nebo spotřebitelů, mohou pouze uplatnit, aby se rušitel zdržel protiprávního jednání a aby rušitel odstranil závadný stav.

V rámci těchto protiprávních jednání mohou být použity tyto procesní prostředky:

---

⁷¹ Skutková podstata vyvolání nebezpečí záměny postihuje jednání, které obsahuje jak jednání klamavé, tak i jednání, které je parazitní. Tato skutková podstata se dále člení na tři dílčí skutkové podstaty, které přiznává ochranu obchodním firmám, dále ochranu zvláštního označení podniků a ochranu výrobků, obalů a výkonů.

⁷² § 53 a § 54 obchodního zákoníku.

- zabraňovací žaloba, na základě které se rušitel musí zdržet nekalosoutěžního jednání a dále rušitel musí odstranit závadný stav,
- náhradová žaloba, na základě které má oprávněný právo na přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení .

Přiměřené zadostiučinění se poskytuje buď v peněžité nebo nepeněžité formě. Nepeněžité formě se dává přednost. Peněžité i nepeněžité zadostiučinění může být kombinované, přičemž musí být poskytnuté vždy přiměřené. Výše zadostiučinění musí být přiměřená k vzniklé újmě a musí vycházet z konkrétních skutkových okolností. Při stanovení výše zadostiučinění je třeba přihlížet k závažnosti a intenzitě jednání, k rozsahu trhu, na kterém působí jak poškozený tak rušitel a k rozsahu obohacení rušitele. Současně je třeba přihlídnout k tomu, zda rušitel si byl vědom svého protiprávního jednání a jaký byl dopad tohoto jednání na poškozeného.

K zadostiučinění se v rozsudku vyjádřil Vrchní soud tak, že aby soud mohl jednáním nekalé soutěže dotčenému účastníku přiznat právo na přiměřené zadostiučinění v penězích, musí být zde jako nepochybné zjištěno, že tento poškozený účastník utrpěl v souvislosti s jednáním nekalé soutěže nemajetkovou újmu, a to v takovém rozsahu nebo takového druhu, že nepostačuje její vyrovnání přiměřeným zadostiučiněním v nepeněžité formě. Teprve poté lze posuzovat, jaká částka, požadovaná k zaplacení jako zadostiučinění, je přiměřená k vyrovnání vzniklé nemateriální újmy.⁷³

Ve věci přiměřeného zadostiučinění je třeba přihlídnout k rozsudku Nejvyššího soudu,⁷⁴ který rozhodoval o dovolání žalobce, navrhujícího, aby žalovaná strana byla povinna zdržet se užívat nebo šířit označení Czech Trade. Žalobce dále navrhoval, že žalovaná strana

---

⁷³ Vrchní soud v Praze, sp. zn. R 3 Cmo 257/97, ze dne 7.12.1998.

⁷⁴ Nejvyšší soud, sp. zn. Cdo 4384/2008, ze dne 28.4.2011.

je povinna do tří dnů od právní moci rozsudku podat příslušnému rejstříkovému soudu návrh na změnu své obchodní firmy tak, aby neobsahovala označení Czech Trade a aby žalovaná strana uhradila částku ve výši 113.750,-Kč jako náhradu škody, dále aby uhradila částku ve výši 100.000,-Kč jako přiměřené zadostiučinění a aby soud rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Původně soud prvního stupně dovedl, že žalovaná strana sice používá slovní spojení Czech Trade, ale toto slovní spojení tvoří jeden z prvků kombinované ochranné známky strany žalobce. Dále soud prvního stupně dovedl, že grafické vyjádření používané žalovanou stranou není shodné ani zaměnitelné s ochrannou známkou strany žalobce a proto tento soud nepřiznal ochranu slovnímu spojení Czech Trade. Soud nezjistil, že by strana žalovaná ohrožovala tímto jednáním jiné subjekty v hospodářské soutěži, protože žalobce a žalovaný nejsou soutěžitelé a ve svých činnostech si nekonkurují. Soud prvního stupně žalobu v plném rozsahu zamítl.

Vrchní soud v Praze jako odvolací soud dovedl, že žalobce i žalovaný mají rozdílnou činnost uvedenou v obchodním rejstříku, ale přitom se účastní se svou nabídkou služeb v určité oblasti trhu, kde se i setkávají a tedy „oslovují totožný okruh zájemců“, obě strany nabízejí v podstatě totéž a zaměřují se na obdobné potenciální zájemce v různých zemích světa tak, jak je uvedeno na jejich internetových stránkách. Odvolací soud poukazoval na název žalované strany, kterým je Czech Trade Internet, s.r.o. a pokud žalovaná strana používá pouze část své obchodní firmy a to Czech Trade, tak toto jednání je způsobilé vyvolat záměnu se stranou žalobce. Jedná se tedy o jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a toto jednání může přivodit straně žalobce újmu. Na základě těchto skutečností je žalovaná strana povinna užívat výhradně plné znění své obchodní firmy. Jednání, kdy žalovaná strana používá při obchodním styku pouze část svého názvu obchodní firmy, je odvolacím soudem kvalifikováno přímo jako skutková podstata nekalé soutěže – vyvolání nebezpečí záměny dle § 47 písm. a) obchodního zákoníku. Odvolací soud dále dovedl, že jednání, kdy žalovaná strana „volbou a ztvárněním svého loga“ využívá ve svůj prospěch již známé označení Czech Trade přičemž strana využívá výsledky jiného soutěžitele, lze taktéž kvalifikovat jako další skutkovou podstatu nekalé soutěže a to parazitování na pověsti dle § 48 obchodního zákoníku.

Odvolací soud ke způsobené škodě dovedil, že v důsledku jednání strany žalované, vznikla straně žalobce nehmotná újma na dobré pověsti označení Czech Trade a tedy i pověsti jejích ochranných známek a tudíž vznikla újma straně žalobce v nabídce služeb v dané oblasti. Odvolací soud dovedil, že s přihlédnutím k závažnosti zásahu, intenzity, délky trvání je újma ve výši odpovídající částce 30.000,-Kč.

Odvolací soud proto rozsudkem změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalované straně uložil zdržet se užívání označení Czech Trade jinak, než jako součást své obchodní firmy Czech Trade Internet, s.r.o. a zaplatit straně žalobce částku ve výši 30.000,-Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.⁷⁵

Dovolání lze podat účastníkem řízení do 2 měsíců a to z důvodu, že řízení je postiženo vadou, která může mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, nebo že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení, nebo pokud odvolací soud svým rozhodnutím změnil rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé nebo potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, pokud soud prvního stupně byl vázán názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil.⁷⁶ Je nutné zdůraznit, že v dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy ve věci samé. Nejvyšší soud rozhodl tak, že dovolání strany žalobce proti odvolacímu soudu jako nepřipustné odmítl a dovolání žalované strany jako neopodstatněné zamítl. Nejvyšší soud mimo jiné dovedil, že strana žalobce v oblasti podpory exportu českých podnikatelských subjektů má vybudovanou značnou pověst a tudíž žalovaná strana využívala této dobré pověsti strany žalobce s cílem získat prospěch v hospodářském styku. Dále žalovaná strana užitím slova „Czech Trade“ bez spojení se slovem „Internet

---

⁷⁵ Vrchní soud, sp. zn. č.j. 3 Cmo 259/2007-442, ze dne 28. ledna 2008.

⁷⁶ U dovolání jako u dalších opravných prostředků může podat dovolání jen takový účastník, kterému měla být napadeným rozhodnutím odvolacího soudu způsobena újma, kterou lze odstranit tím, že odvolací soud toto napadené rozhodnutí zruší – tzv. subjektivní přípustnost dovolání - Nejvyšší soud ze dne 1.2.2001, sp. zn. 29 Co 2357/2000.

s.r.o.“ vyvolávala dojem zaměnitelnosti⁷⁷ s cílem získat hospodářský prospěch. Tímto jednáním žalovaná strana vyvolala u zákazníků dojem, že mohou vstoupit do obchodních vztahů se stranou žalobce, že je spojená se stranou žalobce způsobem organizačního, kapitálového, obchodního či jiného spojení jako se soutěžitelem, který má již vybudovanou pověst na trhu.

Na základě rozsudku Vrchního soudu v Praze v dalším případě je zřejmé, že strana žalobce, která má součást názvu své obchodní firmy slovo „WICOL“ podala žalobu na žalovanou stranu, jejíž obchodní firmou je název „WICCOL, s.r.o.“ a to proto, aby žalovaná strana WICCOL, s.r.o. změnila své obchodní jméno⁷⁸ ve lhůtě 24 hodin od právní moci rozsudku a aby žalovaný odstranil reklamu s obchodním jménem „WICCOL“ ze všech svých provozoven. Strana žalobce požadovala zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve výši 500tis. Kč a nákladů řízení i s náklady právního zastoupení. Žalovaná strana dále měla tvrdit, že živnostensky podniká pod obchodním jménem „WICOL prodejna českého skla“ se sídlem v T. Dále, že podala u Federálního úřadu pro vynálezy přihlášku ochranné známky k označení „WICOL“ a následně, že žalovaná strana začala podnikat pod obchodním jménem WICCOL, s.r.o.. Proto, že předmětné obchodní jméno strany žalované je způsobilé vyvolat nebezpečí záměny i s ohledem na předmět podnikání, byla strana žalovaná vyzvána aby odstranila závadný stav. Strana žalovaná na tuto výzvu nereagovala.⁷⁹

Soud v předmětné věci provedl místní šetření s ohledem na stranu žalobce, na základě kterého skutečně zjistil, že strana žalobce podniká jako fyzická osoba na základě živnostenského oprávnění pod obchodní firmou o názvu N.Ž. – prodejna českého skla WICOL a v její prospěch je i chráněna kombinovaná ochranná známka v určitém grafickém provedení. Provozovna strany žalobce je umístěna v domě č.p. 8 v T. a provozovna je

---

⁷⁷ Není zde důležitý cíl soutěžitele, ale je hlavně nutné, aby soutěžitelovo jednání bylo způsobilé vyvolat nebezpečí záměny. Zaměnitelnost je definována v § 47 obchodního zákoníku.

⁷⁸ Podle § 8 obchodního zákoníku je v současné době používán termín obchodní firma a nikoliv obchodní jméno. Obchodní firma jako nehmotný statek, patří mezi práva průmyslového vlastnictví a jedná se o významnou složku podniku.

⁷⁹ Vrchní soud v Praze, sp. zn. č.j. 3 Cmo 813/93, ze dne 7.11.1994.

označena skleněnou tabulí s nápisem - Prodejna českého skla s korunkou a nápisem WICOL v provedení podle ochranné známky. V blízkosti prodejny jsou dále uvedeny 2 tabule zobrazující předmětnou ochrannou známku s obdobným nápisem jako na provozovně, ale v anglickém a německém jazyce.

Soud dále provedl místní šetření s ohledem na žalovanou stranu. Při šetření bylo zjištěno, že prodejna žalované strany je umístěna v domě č.p. 100/3 v T. a je označena za zaskleným výkladem obchodu „Wiccol“ psáno bíle s černým stínováním na červeném podkladě s počátečním velkým E a malými písmeny, pod kterými je uvedeno s.r.o.. Vlastní provozovna je dále označena jako - Obchod sklo, šperky, křišťál, stříbro, porcelán, směnárna, maloobchod květinami, umělé květiny, keře a stromy a vše je dále uvedeno v německém a anglickém překladu.

Strana žalobce své tvrzení potvrdila i výslechem svědka. Ten před soudem uvedl své povědomí o tom, že strana žalobce má za náměstím prodejnu, ve které prodává sklo. Svědek se později domníval, že strana žalobce otevřela i druhou prodejnu o to před náměstím v pěší zóně v atraktivnější oblasti. Svědkovi zcela uniklo, že označení provozovny strany žalované obsahuje v názvu „CC“ a označení provozovny strany žalobce obsahuje v názvu pouze „C“. Jak svědek uvedl, domníval se, že obě provozovny vlastní a provozuje strana žalobce.

Dále strana žalobce potvrdila své tvrzení výslechem svědka. Ten uvedl, že je malířem písma a že vyrobil štítky k označení provozoven jak straně žalobce, tak i straně žalované. Dále uvedl, že upozorňoval stranu žalovanou, že obdobný název již užívá strana žalobce a že se mu zdá nevhodné, aby byl použit obdobný název. Strana žalovaná přesto trvala na vyhotovení předmětného štítku.

Soud prvního stupně na základě tvrzení strany žalobce a strany žalované a dále na základě předložených důkazů a provedených místních šetření dospěl k závěru, že strana žalobce neunesla důkazní břemeno, neboť soud zjistil, že sice strana žalovaná užívá název

obchodní firmy WICCOL, s.r.o., který je obdobný názvu obchodní firmy strany žalované, ale tento název zní „N.Ž. – prodejna českého skla WICOL“. Tyto názvy jsou uvedeny včetně celého názvu a právní formy, nejedná se o shodný název obchodní firmy a proto tento stav nemůže vyvolávat nebezpečí záměny tak, jak je to uvedeno ve skutkové podstatě nekalosoutěžního jednání – vyvolání nebezpečí záměny. Navíc výtvarné provedení označení ochranné známky strany žalobce je odlišné od výtvarného provedení označení provozovny strany žalované. Soud při místním šetření zjistil, že strana žalovaná nabízí různý sortiment, který je kromě prodeje skla odlišný od nabídky sortimentu strany žalované. Vzhledem k těmto skutečnostem soud dovodil, že strana žalovaná se tedy nedopouští nekalosoutěžního jednání.

Strana žalobce napadla předmětný rozsudek včasným odvoláním s tím, že soud prvního stupně nesprávně zhodnotil provedené důkazy. Dále strana žalobce tvrdila, že z výsledků svědků vyplynulo, že svědci jako kupující veřejnost se domnívají s ohledem na označení prodejen, že se jedná o provozovny téhož majitele a to strany žalobce a to z toho důvodu, že obě prodejny jsou obdobně označeny a dále z důvodu, že nabízejí obdobné zboží. Strana žalobce se dále domáhá, aby soud žalovanému uložil odstranit závadný stav, který způsobil užíváním obchodního jména, které je způsobilé vyvolat záměnu s obchodní firmou strany žalobce. Strana žalobce dále shrnuje, že slovo „WICOL“ je chráněno ochrannou známkou a taktéž je součástí obchodní firmy strany žalobce. Strana žalovaná má kmen své obchodní firmy slovo „WICCOL“, které je obdobné slovu „WICOL“, jenž je součástí obchodní firmy strany žalobce a navíc je toto slovo chráněno ochrannou známkou. Dále, že předmět podnikatelské činnosti strany žalobce je obdobný předmětu podnikatelské činnosti strany žalované a to prodej skla a porcelánu. Na základě těchto skutečností se strana žalobce domnívá, že došlo k nekalosoutěžnímu jednání ze strany žalované, neboť oba účastníci podnikají se stejným předmětem podnikání, jehož součástí je právě shodný prodej skla a porcelánu. Jednání strany žalované je tedy v rozporu s dobrými mravy soutěže a současně způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům.

Strana žalobce tedy v odvolání navrhuje, aby se žalovaná strana zdržela nekalosoutěžního jednání a to tak, že odstraní závadný stav a změní si svůj název obchodní

firmy obsahující slovo „WICCOL“ a ve lhůtě 24 hodin od právní moci rozsudku odstraní ze svých provozoven firemní štítky obsahující slovo“WICCOL“.

Na základě předložených a provedených důkazů – zejména výsledků svědků a provedených místních šetření odvolací soud dovodil, že žalovaná strana volbou názvu své obchodní firmy a dále použitím názvu této obchodní firmy ve výkladní skříni obchodu spolu s nabídkou sortimentu se sklem jako obdobného sortimentu, který nabízí strana žalobce, tímto jednáním naplnila znaky skutkové podstaty nekalé soutěže a tedy tímto jednáním vyvolala nebezpečí záměny s názvem obchodní firmy strany žalobce spolu s porušením práv strany žalobce k ochranné známce.⁸⁰

Odvolací soud na základě předmětných zjištění určil povinnost straně žalované odstranit závadný stav. Strana žalovaná musí změnit název obchodní firmy a do té doby, dokud příslušný soud neprovede zápis změny do obchodního rejstříku, tak žalovaná strana musí zakrýt reklamy obsahující předmětný název obchodní firmy. Změna názvu obchodní firmy musí být provedena tak, že nesmí obsahovat ani název „WICOL“ a ani název „WICCOL“.

Soud dovodil, že jak strana žalobce, tak žalovaná strana, jsou vůči sobě v soutěžním vztahu. Vzhledem k tomu, že provozovny jsou umístěny v relativní blízkosti a se stejným sortimentem – výrobky ze skla, tak obě strany oslovují shodné zájemce a tudíž mají shodné potenciální zákazníky. Vzhledem k tomu, že při tomto jednání žalovaná strana použila název své obchodní firmy, který ale v části obsahuje část obchodní firmy strany žalobce, se můžou potenciální zájemci domnívat podle této zásadní části názvu obchodní firmy, že se jedná nikoliv o stranu žalobce, ale o stranu žalovanou a tudíž toto jednání může vyvolat nebezpečí záměny názvu obchodní firmy. Odvolací soud dále dovodil, že zaměnitelnost obou názvů

---

⁸⁰ Skutková podstata vyvolání nebezpečí záměny postihuje tedy jednání soutěžitele, které mimo jiné parazituje na jiných subjektech a tím klame spotřebitele tak, jak je uvedeno v § 47 obchodního zákoníku.

obchodních firem „je přitom třeba chápat v poloze objektivní, není nutno zkoumat úmysl soutěžitele event. okolnost, zda věděl, či mohl vědět o tom, že zde existují tyto předměty chráněné ve prospěch jiného soutěžitele.“

6.2.2 Průmyslová práva při soudním řízení

V rámci ochrany práv je možno využít před zahájením řízení tzv. předběžná opatření⁸¹ a dále je možno je využít i po zahájení řízení.⁸² Dále může být rušiteli zatímně uloženo, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Návrh na předběžné opatření má za cíl okamžitě zabránit spornému jednání. Předběžné opatření je třeba využít k tzv. zatímné úpravě poměrů účastníků. Např. pokud hrozí nebezpečí z prodlení při nutnosti naléhavé úpravy poměrů účastníků sporů, dále při zamezení vzniku škody, nebo ke vzniku další škody. Předběžné opatření je dočasné a zatímní.

Další právní prostředek ochrany je uveřejnění rozsudku.⁸³ Tohoto institutu je možno využít tak, že ve výroku rozsudku je přiznáno právo rozsudek uveřejnit na náklady neúspěšného účastníka. Soud nemusí toto právo přiznat. Uveřejnění má význam zejména v tom ohledu, že veřejnost se může seznámit s poučením a tedy preventivně působí na ostatní účastníky trhu.

---

⁸¹ Jedná se o okamžitou procesní ochranu, kterou je možno použít s ohledem na bezprostředně hrozící újmu s tím, že tato procesní ochrana je dočasná a provedena v potřebném čase způsobem, který je zcela obvyklý. Soudy tedy mohou tento institut použít ještě dříve, než vůbec věc posoudí po právní stránce a než ve věci rozhodnou. Předběžná opatření vydává soud buď před zahájením řízení, nebo i v průběhu řízení tak, jak vyplývá z občanského soudního řádu.

⁸² § 102 občanského soudního řádu.

⁸³ Předmětné právo na uveřejnění rozsudku má pouze účastník, který k tomu podal návrh. Soud při uveřejnění rozsudku bere v úvahu, zda navrhovatel ve věci uspěl, dále zda se v tomto rozsudku vyjadřuje k otázce, která zatím nebyla judikována, dále pro jak rozsáhlý okruh adresátů je tento rozsudek významný a zda není vydán rozsudek po dlouhé době od nezákonného jednání. Soud postupuje tak, aby „nezavdal příčinu k dalším sporům.“. ELIÁŠ, K., J. BEJČEK, P. HAJN a J. JEŽEK. *Kurs obchodního práva, Soutěžní právo*, Vyd. 4. Praha: C.H. Beck, 2004, strana 383

Vymáhání průmyslových práv soukromoprávní cestou upravuje občanský soudní řád a to v rámci občanského soudního řízení. V občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Jedná se o sporné řízení, které je zahájeno výlučně na návrh žalobce.⁸⁴ V tomto řízení mají účastníci vždy rovné postavení. Úspěch jednoho účastníka odpovídá neúspěchu druhého účastníka. Řízení je zahájeno dnem, kdy tento návrh dojde k soudu. Podle současné právní úpravy občanského soudního řádu není třeba koncentrace řízení a tedy odpadá nutnost uvést rozhodné skutečnosti o věci samé a označit důkazy k jejich prokázání nejpozději do skončení prvního jednání.

Žalobce musí podat žalobu u místně a věcně příslušného soudu. Věcně příslušný soud je v prvním stupni krajský soud⁸⁵ a odvolacím soudem je místně příslušný vrchní soud a to Vrchní soud v Praze nebo Vrchní soud v Olomouci.

Postup vymáhání průmyslových práv při soudním řízení je možno popsat na konkrétním případě, kdy z rozhodnutí soudu je zřejmé, že zboží, které porušuje právo k duševnímu vlastnictví je zboží, které je neoprávněně označené ochrannou známkou, jenž je totožná s platně zapsanou ochrannou známkou, nebo která „nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena, a tím porušuje práva držitele příslušné ochranné známky“.⁸⁶ Navíc dovolací soud dovodil, že zboží porušující právo duševního vlastnictví je i použitý symbol ochranné známky – „včetně loga, etikety, nálepky, letáku,

---

⁸⁴ Jedná se o tzv. dispoziční zásadu, která vyjadřuje základní procesní úkon, kterým účastník projevuje svobodné rozhodnutí žalobce požádat stát o ochranu svého práva, které mělo být porušeno. Ve sporném řízení je návrh na zahájení řízení označen jako žaloba tak, jak vyplývá z § 79 odst. 1 občanského soudního řádu.

⁸⁵ § 9 odst. 3 písm. l) občanského soudního řádu.

⁸⁶ Nejvyšší soud, sp. zn. 23 Cdo 3967/2008 z 23.3.2009.

návodu k použití nebo záručního listu, opatřených takovým symbolem a to i tehdy, je-li přikládán samostatně“, ale za podmínky, že tento symbol je totožný nebo těžce odlišitelný od jiné ochranné známky. Obdobně dovolací soud dovodil, že zboží, které porušuje právo duševního vlastnictví je umístěno v obalovém materiálu, který je označen ochrannými známkami padělků samostatně, ale za podmínky, že tento symbol je totožný nebo těžce odlišitelný od jiné ochranné známky.

V předmětné věci se strana žalobce domáhá určení, že zboží (2.472 párů pánské obuvi), které bylo Celním úřadem zadrženo, porušuje práva duševního vlastnictví strany žalobce, která je majitelem příslušné mezinárodní ochranné známky. Strana žalobce uvádí, že předmětné zadržené zboží je označeno shodně jako ochranné známky registrované stranou žalobce a tedy toto zboží je zaměnitelné s originálními výrobky strany žalobce, přičemž nejvíce markantní má být ozdobný pruh na boční straně a proto toto zboží je padělkem.⁸⁷

Krajský soud v Praze jako soud prvního stupně žalobu zamítl v plném rozsahu a na základě včas podaného odvolání rozhodl odvolací soud – Vrchní soud v Praze tak, že rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Soud prvního stupně dovodil, že ozdobný boční pruh uvedený na předmětných zadržovaných výrobcích není totožný a ani tento pruh není zaměnitelný s ochrannou známkou zaregistrovanou stranou žalobce. Toto tvrzení potvrdil i odvolací soud, který uvedl, že průměrný zákazník zadrženou obuv opatřenou ozdobným bočním pruhem s originálním výrobkem zaměňovat nebude a dále, že zaměnitelnost výrobků je i vyloučena zcela rozdílným celkovým vzhledem.

Strana žalobce podala dovolání, neboť předmětné rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení věci.⁸⁸ Strana žalobce uvádí, že nesouhlasí s tvrzením, že je nutné hodnotit ozdobný boční pruh podle hodnocení průměrného zákazníka. Strana žalobce

---

⁸⁷ Čl. 2 odst. 1 písm. a) Nařízení Rady č. 1383/2003, o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo.

⁸⁸ § 241a odst. 2 písm. b) občanského soudního řádu.

dále uvádí, že nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 a zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví, hledisko průměrného zákazníka vůbec nezohledňuje a rozhodnutí o charakteru označení zadržného zboží ve vztahu ke zboží označené zaregistrovanou ochrannou známkou ponechává výlučně v kompetenci soudů, které se musí s touto otázkou vypořádat.

Dovolací soud následně dovodil, že oba soudy se soustředily pouze na shodnost označení ozdobného pruhu na zadržné obuvi s ozdobným pruhem uvedeným na obuvi strany žalobce s uvedením registrované ochranné známky, ale tyto soudy nevzaly v úvahu i další nutné srovnání jako otázku podobnosti označení tohoto pruhu a dále otázku asociace mezi tímto pruhem na zadržném zboží a na registrované ochranné známce na zboží strany žalobce. Toto srovnání vychází z § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách - „označení, u něhož z důvodu jeho shodnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou a označením existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně pravděpodobnosti asociace mezi označením a ochrannou známkou“.

Na základě těchto skutečností dovolací soud dovodil, že při právním posouzení věci odvolací soud a soud prvního stupně neúplně a nesprávně vzaly v úvahu rozhodné okolnosti a dále neposoudily úplně a správně předpoklady pro právní závěr o určení, zda zadržné zboží neporušuje práva k duševnímu vlastnictví. Na základě těchto skutečností dovolací soud rozsudek odvolacího soudu zrušil s ohledem na skutečnost,⁸⁹ kdy je třeba při srovnání, mezi označením zadržného zboží žalované strany a registrovanou ochrannou známkou uvedenou na zboží strany žalobce, přihlížet k „nemožnosti odlišení označení v podstatných znacích“.

Soud dále odkázal na § 8 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, na jehož základě má vlastník ochranné známky výlučně právo užívat ochrannou

---

⁸⁹ Čl. 2 odst. 1 písm. a) Nařízení Rady č. 1383/2003 ze dne 22.7.2003, o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo.

známku ve spojení s výrobky nebo službami a nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka užívat ochranné známky.

Porušení ochranné známky bylo v případě, že:

- rušitel označuje výrobky nebo služby označením shodným s registrovanou ochrannou známkou pro shodné výrobky nebo služby,
- rušitel označuje výrobky nebo služby označením, které je shodné nebo podobné s registrovanou známkou pro shodné a podobné výrobky nebo služby a existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, včetně asociace mezi označením a ochrannou známkou,
- rušitel označuje výrobky nebo služby označením, které sice nejsou podobné těm, pro které je registrována ochranná známka, ale jde o ochrannou známku, která má v České republice dobré jméno a užívání tohoto označení „by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

7. Průmyslová práva v Evropské unii

7.1 Směrnice a Nařízení

Průmyslová práva jsou chráněna zejména Směrnicí Evropského parlamentu a Rady,⁹⁰ která zajišťuje ochranu všem předmětům průmyslového vlastnictví. Na základě této směrnice může prosazovat práva z duševního vlastnictví nejen vlastník tohoto práva, ale i nabyvatel licence. Oprávněná osoba se může domáhat u příslušného soudu toho, aby se porušovatel zdržel nezákonného jednání, kterým porušuje nebo ohrožuje právo z duševního vlastnictví a aby bylo odstraněno porušení tohoto práva zejména stažením ohrožujících výrobků z trhu, nebo zničením těchto výrobků včetně zničení nástrojů a surovin určených výlučně nebo převážně k porušování průmyslových práv.

Příslušná Směrnice Evropského parlamentu a Rady⁹¹ uvádí, že „K vytvoření vnitřního trhu je třeba odstranit omezení svobody pohybu a narušování hospodářské soutěže při vytvoření prostředí podporujícího inovaci a investice.“ Směrnice tedy považuje ochranu duševního vlastnictví jako základ při podpoře inovace a tvořivosti a dále by měla umožnit vynálezci nebo tvůrci získávat zisk. Předmětná ochrana je důležitá při podpoře investic. Směrnice poukazuje na rozdíly mezi úpravami v jednotlivých členských státech při použití prostředků k dodržování práv duševního vlastnictví. Tyto rozdíly způsobují problémy při vytváření volného pohybu v rámci vnitřního trhu a vytváří nerovnou úroveň ochrany práv duševního vlastnictví. Smysl směrnice je sblížení právních systémů tak, aby byla zajištěna

---

⁹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES, ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví.

⁹¹ Důležitá je nejen ochrana průmyslového vlastnictví s ohledem na podporu inovace a tvořivosti, ale také s ohledem na rozvoj zaměstnanosti a zvýšení konkurenceschopnosti tak, jak to vyplývá z bodu 1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví.

vysoká, rovná a stejnorodá úroveň ochrany vnitřního trhu.⁹² Směrnice dále poukazuje na nutnost hradit takto vzniklou škodu tak, aby porušovatel, který úmyslně porušuje práva duševního vlastnictví, hradil ušlý zisk poškozeného, dále neoprávněné zisky porušovatele duševních práv a dále morální újmu způsobenou poškozenému tedy tzv. „nositeli práv“. Rozhodnutí ve věcech porušení práv by měla být zveřejňována s ohledem na prevenci.

Směrnice uznává právo žádat o použití opatření, řízení a nápravných opatření uvedených v této směrnici následujícím osobám. Jedná se o nositele práv duševního vlastnictví a o všechny ostatní subjekty oprávněné užívat tato práva, zejména držitele licence, v rozsahu povoleném použitelným právem, kolektivní správce práv duševního vlastnictví, kteří jsou řádně uznáváni jako oprávněné zastupovat nositele práv duševního vlastnictví a v závěru profesní subjekty ochrany práv, které jsou oprávněné zastupovat nositele práv duševního vlastnictví.⁹³

Směrnice ukládá členským státům, aby příslušné soudní orgány mohly na základě žádosti poškozené strany, jejíž právo k duševnímu vlastnictví bylo porušeno, i před zahájením řízení ve věci samé nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření⁹⁴ k zajištění důkazů porušování těchto práv jako např. fyzické zabavení zboží porušujícího právo a podrobný popis zboží včetně odebrání vzorků. Tato předběžná opatření jsou provedena tak, že navrhovatel složí dostatečnou jistotu nebo odpovídající záruky s ohledem na případné odškodnění újmy, která může být předběžnými opatřeními způsobena žalovanému.

---

⁹² Zmiňovaná Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES vychází jednak z nutnosti harmonizovat předpisy v oblasti vymáhání práv duševního vlastnictví a dále taktéž z důvodu postavení vlastníků práv duševního vlastnictví a jejich procesních oprávnění, které byly stanoveny zmiňovanou Dohodou o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (Dohoda TRIPS).

⁹³ Je zřejmé, že osoby, které mají práva z tohoto zákona nejsou pouze vlastníci práv, ale také osoby, které mají na věci přímý zájem a příslušné právní postavení tak, jak vyplývá z článku 4 předmětné Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví. Tato skutečnost je následně uvedena v českém právním řádu v zákoně o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.

⁹⁴ V českém právním řádu je předběžné opatření upraveno tak, jak vyplývá z § 74 až § 78g občanského soudního řádu.

Na základě odůvodněné a přiměřené žádosti navrhovatele mohou soudní orgány nařídit, že informace související s porušováním práv duševního vlastnictví musí porušovatel nebo jiná osoba poskytnout navrhovateli. Jedná se o jména a adresy výrobců, zpracovatelů, distributorů, dodavatelů a jiných držitelů předmětného zboží a služeb, jakož i velkoobchodníků a maloobchodníků.

Směrnice ukládá členským státům na základě žádosti navrhovatele vydat vůči porušiteli práv prozatímní soudní zákaz příslušnými soudními orgány s cílem zamezit či zakázat hrozící porušování práv duševního vlastnictví nebo pokračování porušování těchto práv. Dále umožňuje, aby soudní orgány mohly nařídit zabavení nebo vydání zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví. Tato opatření mohou být přijata i bez slyšení žalovaného, zejména v případě nebezpečí prodlení, při kterém může vzniknout nenapravitelná škoda. Soud musí na základě žádosti žalovaného provést přezkum, případně soudní orgány zruší předběžná opatření.

Soudní orgány mohou na základě žádosti rušitele nařídit zaplacení peněžního vyrovnání poškozenému místo použití příslušného opatření dle této směrnice. Ale toto vyrovnání musí být přiměřené.

Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány na žádost poškozeného nařídily zaplatit poškozenému náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou poškozený utrpěl na základě jednání rušitele. Při stanovení náhrady škody musí soudní orgány přihlédnout k nežádoucím hospodářským důsledkům, dále ke ztrátě zisku, který poškozený tratil, k neoprávněným ziskům porušovatele práv a k dalším hospodářským ukazatelům jako je morální újma poškozeného. Soudní orgány mohou ve vhodných případech stanovit náhradu škody paušální částkou s ohledem na licenční poplatky, nebo poplatky nutné k uhrazení při

žádosti o udělení oprávnění k užívání příslušných práv duševního vlastnictví.⁹⁵ Členské státy mají zajistit, aby rozumné a přiměřené náklady řízení a další náklady byly zpravidla uhrazeny tou stranou, která ve sporu neuspěla. Na základě této směrnice mohou členské státy zajistit, aby příslušné soudní orgány, při zahájeném řízení pro porušení práv duševního vlastnictví na základě žádosti navrhovatele a na náklady porušovatele, učinily opatření k rozšíření informací tohoto rozhodnutí včetně zveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.

Směrnice Rady,⁹⁶ kterou se sblížují právní předpisy členských států, upravuje zejména ochranu ochranných známek s ohledem na usnadnění volného pohybu zboží a služeb a dále upravuje důvody, pro které nebude ochranná známka zapsána do příslušného rejstříku a pokud již je zapsána, tak z těchto důvodů bude prohlášena za neplatnou. Dále ochranná známka nebude zapsána do příslušného rejstříku a pokud již je zapsána, tak bude prohlášena za neplatnou vzhledem k tomu, že „je totožná se starší ochrannou známkou a zbožím nebo službami, pro které byla podána přihláška ochranné známky nebo byla ochranná známka zapsána, jsou totožné se zbožím nebo službami, pro které je starší známka chráněna“. K zápisu nedojde případně zápis bude prohlášen za neplatný, pokud zapisovaná ochranná známka bude totožná nebo podobná se starší ochrannou známkou a s ohledem na totožnost či podobnost zboží nebo služeb, na něž se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti, včetně asociace se starší ochrannou známkou.

Dále Nařízení Rady⁹⁷ upravuje jednotný systém nabývání průmyslových vzorů v Evropské unii, kterým je poskytována jednotná ochrana s jednotným účinkem na celém území Společenství. Nařízení kritizuje rozdíly mezi právními předpisy upravujícími

---

⁹⁵ K čemu všemu musí soudní orgány členských států přihlédnout je uvedeno v článku 13 předmětné Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004, o dodržování práv duševního vlastnictví. Tato skutečnost je taktéž následně uvedena v českém právním řádu v § 5 zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.

⁹⁶ Jedním z důvodů, kdy ochranná známka (zapsána do příslušného rejstříku nebo ještě nebyla zapsána) bude prohlášena za neplatnou, je skutečnost, že ochranná známka „postrádá rozlišovací způsobilost“ tak, jak vyplývá z článku 3 odst. 1 písm. b) Směrnice Rady č. 89/104/EHS, ze dne 21.12.1988, První směrnice, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

⁹⁷ Nařízení Rady č. 6/2002/ES, ze dne 12.12.2001, o (průmyslových) vzorech Společenství.

průmyslové vzory mezi členskými státy s tím, že tyto rozdíly brání hospodářské soutěži a narušují ji. Navíc ochrana průmyslových vzorů je v jednotlivých státech omezena na území jednotlivých členských států. Trh s výrobky zahrnující průmyslový vzor, který je chráněn vnitrostátními právy drženými různými jednotlivci, a tudíž představuje překážku volného pohybu zboží. Tento nežádoucí stav vyžaduje vytvoření průmyslového vzoru, který je přímo použitelný ve všech členských státech, přičemž je zaveden jednotný postup při podání jedné přihlášky podané k Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu,⁹⁸ na základě které je nabyto právo k průmyslovému vzoru. Pro jednu oblast zahrnující všechny členské státy. Tímto způsobem je taktéž lépe zajištěna ochrana (zvýšená) průmyslových vzorů než při ochraně na národní úrovni.

Zapsaný průmyslový vzor vyžaduje vytvoření a vedení databáze – tzv. rejstříku, který obsahuje všechny přihlášky s příslušnými náležitostmi. Toto právo k průmyslovému vzoru by nemělo být poskytnuto vzorům, které nejsou nové a pokud se vyznačují ve srovnání s ostatními průmyslovými vzory individuální povahou.

Průmyslový vzor je charakterizován jako vzhled výrobku jako celku nebo jeho části vyplývající z jeho znaků, zejména z linií, obrysů, barev, tvaru, struktury povrchu a nebo materiálu výrobku jako takového a nebo jeho dekoru tak, jak je tato definice uvedena v článku 3 písmena a) Nařízení Rady.⁹⁹ Průmyslový vzor je chráněn právem průmyslového vzoru, jestliže je nový a má individuální povahu. To znamená, že součást, která je začleněná do složeného výrobku zůstává při obvyklém používání složeného výrobku viditelná a pokud její viditelné znaky součásti samy splňují předpoklady novosti a individuální povahy.

Přihláška průmyslového vzoru se podává na základě volby přihlašovatele u Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu, dále u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského

---

⁹⁸ Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu byl zřízen Nařízením Rady č. 40/94, ze dne 20. prosince 1993, o ochranné známce Společenství, ale úkoly tohoto úřadu jsou stanoveny zejména v Hlavě VIII, oddílu 1 Nařízení Rady č. 6/2002/ES, ze dne 12.12.2001, o (průmyslových) vzorech Společenství.

⁹⁹ Nařízení Rady č. 6/2002/ES, ze dne 12.12.2001, o (průmyslových) vzorech Společenství.

státu. Přihláška musí obsahovat žádost o zápis do rejstříku, dále údaje identifikující přihlašovatele, dále vyobrazení průmyslového vzoru a uvedení výrobku, pro který má být průmyslový vzor ztělesněn nebo pro který má být použit. Přihláška může obsahovat popis vysvětlující vyobrazení nebo vzorek. Přihláška průmyslového vzoru je zpoplatněna poplatkem za zápis a poplatkem za zveřejnění.

7.2 Judikatura Soudního dvoru

Odvolací soud pro Anglii a Wales (Court of Appeal) se obrátil na Soudní dvůr s žádostí o rozhodnutí předběžné otázky.¹⁰⁰ Předběžná otázka vyvstala v řízení mezi společností Sociétté des produits Nestlé SA (Nestlé) a společností Mars UK Ltd (Mars). Řízení se týkalo přihlášky Nestlé týkající se zápisu části sloganu („Have a break“) jako ochranné známky.¹⁰¹

Společnost Mars podala na základě článku 3 odst. 1 písm. b) Směrnice Rady č.89/104/EHS proti této přihlášce námitky, kterým bylo vyhověno a přihláška společnosti Nestlé byla zamítnuta. Společnost Nestlé následně podala žalobu k patentovému soudu, který ji rozhodnutím zamítl. Společnost Nestlé podala odvolání k odvolacímu soudu (Court of Appeal). Odvolací soud dovodil, že slovní spojení „Have a break“ nemá rozlišovací způsobilost a tudíž s ohledem na článek 3 odst. 1 písm. b) Směrnice Rady č. 89/104/EHS je vyloučen jeho zápis jako ochranné známky, protože předmětná věta je již součástí jiné ochranné známky. Společnost Nestlé uvedla, že „věta podobná sloganu, která se automaticky spojuje s ochrannou známkou, může v rámci neustálého opakování v průběhu času vytvořit odlišný a nezávislý dojem, čímž získá prostřednictvím užívání rozlišovací způsobilost.“ Na základě těchto skutečností Odvolací soud přerušil řízení a obrátil se na Soudní dvůr se žádostí o rozhodnutí předběžné otázky – zda může být získána rozlišovací způsobilost ochranné

---

¹⁰⁰ Předběžná otázka se týkala výkladu článku 3 odst. 3 Směrnice Rady č. 89/104/EHS, ze dne 21.12.1988, První směrnice, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách a dále se týkala výkladu článku 7 odst. 3 Nařízení Rady (ES) č. 40/94, ze dne 20. prosince 1993, o ochranné známce Společenství.

¹⁰¹ Přičemž celý slogan „Have a break ... have a KIT KAT“ i název výrobku „KIT KAT“ jsou již zapsané jako ochranné známky s tím, že jejich vlastníky jsou právě společnost Nestlé.

známky na základě užívání či v důsledku užívání této ochranné známky jako součást jiné ochranné známky nebo v souvislosti se spojením těchto ochranných známek.

Soudní dvůr rozhodl o předběžné otázce tak, že „Rozlišovací způsobilost“ ochranné známky,¹⁰² může být získána v důsledku užívání této ochranné známky jako součást zapsané ochranné známky nebo ve spojení s ní. Soudní dvůr zdůraznil, že na základě článku 2 směrnice - rozlišovací způsobilost ochranné známky znamená, že je způsobilá odlišit zboží nebo služby jednoho podniku od zboží nebo služeb jiných podniků. Pokud ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost,¹⁰³ tak nebude zapsána nebo bude prohlášena za neplatnou. Rozlišovací způsobilost získaná užíváním musí být posuzována s ohledem na určité výrobky nebo služby, pro které je zápis ochranné známky požadován, a s ohledem na předpokládané vnímání běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného průměrného spotřebitele. Rozlišovací způsobilost získaná užíváním výrobku nebo služby musí být zúčastněnými kruhy identifikována jako pocházející z určitého podniku díky užívání ochranné známky. Tato identifikace musí být navíc posouzena tak, že v úvahu se vezme „část trhu ovládaného touto ochrannou známkou, intenzitu, geografický rozsah a dobu užívání této ochranné známky, výši investic, které podnik vynaložil na její reklamní podporu, podíl zúčastněných kruhů, který díky ochranné známce identifikuje výrobky nebo služby jako pocházející z určitého podniku, jakož i prohlášení obchodních a průmyslových komor nebo jiných profesních sdružení“.

Další významné soudní rozhodnutí souvisí se společností Anheuser-Busch Inc (Anheuser-Busch), která podala přihlášku k zápisu slovního označení „budweiser“ jako ochranné známky Společenství pro pivo (světlé horně kvašené pivo, dále porter-tmavé horně kvašené pivo a sladově alkoholické a nealkoholické nápoje. Společnost Budějovický Budvar, národní podnik (Budvar) vznesla námitky proti zápisu přihlašované ochranné známky pro všechny dotčené výrobky. Společnost Budvar uplatňovala existenci ochranných známek na území států Společenství.¹⁰⁴ Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu stanovil lhůtu, ve které

---

¹⁰² Článek 3, odst. 3 Směrnice Rady č. 89/104/EHS, ze dne 21.12.1988, První směrnice, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

¹⁰³ Článek 3 odst. 3 písm. b) Směrnice Rady č. 89/104/EHS, ze dne 21.12.1988, První směrnice, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

¹⁰⁴ Článek 8 odst. 1 písm. a) a b) Nařízení Rady (ES) č. 40/94, ze dne 20. prosince 1993, o ochranné známce Společenství.

společnost Budvar předložila důkazy ke svému tvrzení. Následně, jak Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu, tak soud prvního stupně rozhodly, že zde existuje „nebezpečí záměny“ a vyhověly námitkám společnosti Budvar. Označení „Budweiser“ jako ochrannou známku společnosti Anheuser-Busch nepovolily.

8. Závěr

V této práci byla rozebrána problematika vymáhání průmyslových práv a to jak z pohledu příslušných mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, dále taktéž z pohledu příslušných legislativních aktů Evropské unie a dále rovněž z pohledu příslušných předpisů na národní úrovni. Porušování práv k průmyslovému vlastnictví je pečlivě upravováno v příslušných právních předpisech s ohledem na ochranu práv vlastníků průmyslových práv, ale taktéž s ohledem na negativní vliv porušování průmyslových práv při omezení rozvoje volného trhu a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni. Porušení průmyslových práv má velmi negativní vliv i na snižování odvodů příslušných daní ve státech, ve kterých jsou práva z průmyslového vlastnictví porušována.

V nejdůležitější části této práce byla rozebrána ochrana a zejména vymáhání průmyslových práv podle Českého právního řádu. Hlavně byl zmíněn zákon o vymáhání průmyslových práv, který je zcela v souladu s legislativními akty Evropské unie a to zejména se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES, o dodržování práv duševního vlastnictví.

Vlastní ochrana průmyslových práv je na základě příslušných právních předpisů realizována prostřednictvím soukromoprávních nebo veřejnoprávních prostředků. Oboje prostředky lze, jak je v práci uvedeno, použít nezávisle na sobě.

V rámci rozboru veřejnoprávních prostředků vymáhání a ochrany průmyslových práv bylo zejména popsáno oprávnění celních orgánů a taktéž oprávnění orgánů činných v trestním řízení provést zásah proti osobám, které vlastní, drží, skladují nebo prodávají zboží, jehož výrobou nebo úpravou byla porušena práva průmyslového vlastnictví. Při neoprávněné činnosti při porušování průmyslových práv je taktéž v práci rozebráno, jakým způsobem se vypořádat s nástroji, které byly použity při této neoprávněné činnosti. Jedná se zejména o nástroje, které byly použity při tomto porušení např. pro výrobu nebo zpracování, nebo se

může jednat o různé suroviny, které jsou třeba při porušování průmyslových práv a z těchto surovin se následně vyrábí výrobky, které porušují průmyslová práva. Dále v rámci této ochrany Úřad průmyslového vlastnictví přednostně rozhoduje o poskytování ochrany průmyslových práv.

V rámci rozboru soukromoprávních prostředků vymáhání a ochrany průmyslových práv je v práci uvedeno právo poškozeného z průmyslových práv, který může podat žalobou u příslušného krajského soudu a požadovat, aby následky ohrožení nebo porušení práva byly odstraněny tak, že budou výrobky staženy z trhu, dále že budou zničeny či odstraněny, a že budou staženy, odstraněny či zničeny materiály, nástroje a zařízení používané výlučně či převážně při činnostech porušujících či ohrožujících právo. V rámci této žaloby byla i rozebrána možnost využít i před zahájením řízení tzv. předběžná opatření, která je možno využít i po zahájení řízení a rušiteli může být zatímně uloženo, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel. Taktéž byla v práci zmíněna možnost využití institutu uveřejnění rozsudku s cílem působit preventivně vůči dalším rušitelům.

9. Resumé

This thesis analyses the problem of intangible industrial rights enforcement. First the thesis describes the international treaties concerning intangible industrial rights as well as the enforcement. Further there is an analysis of intangible industrial rights from the point of view of the Czech legal system. There is no single act devoted to industrial rights only, Czech legal system deals with the problem in several acts.

The thesis is focused on the protection and enforcement of intangible industrial rights on the basis of the act that was prepared to comply with international treaties and also with the EU Directives and Regulations.

Further the thesis analyses the protection and enforcement based on public law. That means customs regulations, criminal law, i.e. penal code and code of criminal procedure, and administrative procedure conducted by Industrial Property Bureau.

Next part of the thesis analyses the protection and enforcement based on private law. That means civil trials according to business law. The last part describes the industrial rights EU/EC legislation -Directives and Regulations.

All the above mentioned means of industrial rights enforcement are also amended by court decisions.

10. Literatura

10.1. Monografie

BOHÁČEK, Martin. *Aktuální otázky práva duševního vlastnictví a soutěžního práva*, Praha: Oeconomia, 2005.

ELIÁŠ, K., J. BEJČEK, P. HAJN a J. JEŽEK. *Kurs obchodního práva, Soutěžní právo*, Vyd. 4. Praha: C.H. Beck, 2004.

HORÁČEK, R., K. ČADA a P. HAJN, *Práva k průmyslovému vlastnictví*, Vyd. 2. Praha: C.H.Beck, 2011.

JAKL, Ladislav. *Evropský systém ochrany průmyslového vlastnictví a jeho vliv na vývoj v České republice*, Vyd. 2. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2003.

JAKL, Ladislav. *Národní, mezinárodní a regionální systém ochrany průmyslového vlastnictví*, Praha: Vysoká škola veřejné správy a mezinárodních vztahů, 2006.

JAKL, Ladislav. *Sbírka správních rozhodnutí ve věcech průmyslových práv*, Vyd. 1. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 1994.

JAKL, Ladislav a Václav JANSKA. *Úvod do systému právní ochrany průmyslového vlastnictví*, Vyd. 2. Praha: Metropolitní univerzita Praha, 2010.

ŠÁMAL, P., V. KRÁL, J. BAXA a F. PÚRY. *Trestní zákon, Komentář*, Vyd. 3. Praha: C.H.BECK, 1998.

TÝČ, Vladimír. *Průmyslová a autorská práva v mezinárodním obchodě*, Praha: Linde, 1997.

Úřad průmyslového vlastnictví. *Mezinárodní smlouvy na ochranu průmyslového vlastnictví*, Vyd. 2. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2002.

Úřad průmyslového vlastnictví. *Ochrana průmyslového vlastnictví v Evropské unii*, Vyd. 2. Praha: Úřad průmyslového vlastnictví, 2000.

WINTEROVÁ, Alena. *Civilní právo procesní*, Praha: Linde, 1999.

10.2. Právní předpisy

Usnesení č. 2/1993 Sb. Předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád.

Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích.

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

Zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků.

Zákon č. 126/1992 Sb., o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži.

Zákon č. 14/1993 Sb., o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví.

Zákon č. 121/2000 Sb., autorský zákon.

Zákon č. 206/2000 Sb., o ochraně biotechnických vynálezů.

Zákon č. 207/2000 Sb., o ochraně průmyslových vzorů.

Zákon č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin.

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže.

Zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení.

Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní.

Zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení.

Zákon č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách.

Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

Zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích.

Zákon č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Důvodová zpráva k návrhu zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví.

Důvodová zpráva k návrhu zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví.

Důvodová zpráva k návrhu zákona o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví.

Nařízení Rady č. 40/94, o ochranné známce Společenství.

Nařízení Rady č. 6/2002/ES, o (průmyslových) vzorech Společenství.

Nařízení Rady č. 1383/2003, o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo.

Směrnice Rady č. 89/104/EHS, První směrnice, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES, o dodržování práv duševního vlastnictví.

10.3. Mezinárodní smlouvy

Úmluva o zřízení světové organizace duševního vlastnictví, Stockholm, ze dne 14. července 1967.

Pařížská úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, Paříž, ze dne 20. března 1883.

Madridská dohoda o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek, Madrid, ze dne 14. dubna 1891.

Smlouva o ochraně duševního vlastnictví u integrovaných obvodů, Washington, ze dne 26. května 1989

10.4. Judikatura

10.4.1 Tuzemská judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 30.11.1999, sp. zn. II. ÚS 485/98.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23.3.2009, sp. zn. 23 Cdo 3967/2008.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.4.2011, sp. zn. Cdo 4384/2008.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1.2.2001, sp. zn. 29 Co 2357/2000.

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 7.11.1994, sp. zn. č.j. 3 Cmo 813/93.

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 7.12.1998, sp. zn. R 3 Cmo 257/97.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23.11.2005, sp. zn. č.j. 7 Ca 174/2004-35.

10.4.2 Zahraniční judikatura

Rozsudek Soudního dvora ze dne 7. července 2005, sp. zn. C-353/03.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. července 2010, sp. zn. C-214/09 P.